

Vestitorul

numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11

Anul IV — August 1935 — No. 8

Conținutul:

Căutând cunoștință, partea II-a • 118

Căutând cunoștință, partea III-a • 125

Apare odată pe lună

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Anonimă de Editură

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
imi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.
Isaia 43:12

© W.T.B. & T.S.

CAUTÂND CUNOȘTINȚĂ

„Increde-te în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-l în toate căile tale, și el îți va alege cărările. Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Domnul, și abate-te dela rău!” — Proverbe 3:5-7

PARTEA II-a

IEHOVA este un răsplătitor al acelor care caută cu zel să cunoască scopul său și să urmeze poruncile sale. Rămășița credincioasă își dă silința să-și câștige o cunoștință a voinței sale în înțelepciune și pricepere spirituală. „Feriți-vă cei ce păzesc mărturiile sale, și-l caută din toată inima; cei ce nu fac nici o făcădelege, ci umblă în căile sale”. (Psalm 119:2, 3) Cei credincioși caută din toate puterile să câștige aprobarea lui Dumnezeu și nu așteaptă dela vreo creatură conducere și lăcie. „Ferice de omul, care își pune încrederea în Domnul, și care nu se îndreaptă spre cei trufași și mincinoși! Să se bucure și să se veselească în tine toți cei ce te caută! Cei ce iubesc mântuirea tu să zică fără încetare: Mărit să fie Domnul!” (Psalm 40:4,16) Cine nu crede că Domnul Isus este în templul lui Iehova nu va găsi mângăiere în aceste texte. Toți însă care sunt în templu și se silesc să învețe vor cunoaște scopul lui Iehova pentruca să fie în stare să-l vestească altora cu curaj și fără frică.

La începutul capitolului al doilea al profetiei lui Habacuc găsim pe profet așteptând pe Domnul Dumnezeu și nepunând temei pe priceperea sa imperfectă. El caută cunoștință despre desfășurarea scopului lui Dumnezeu. Așa se încrede și în ziua de astăzi rămășița cu întreagă inima sa în Domnul, așteptându-l și căutând în mod silitor fața sa ca să fie umplută de cunoștința voinței sale în înțelepciune și pricepere spirituală. Profetul Habacuc reprezentând pe rămășița zice acum: „M'am dus la locul meu de strajă (evrește: mishmereth), și stam pe turn ca să veghez și să văd ce are să-mi spună Domnul, și ce-mi va răspunde la plângerea mea”. (Habacuc 2:1) Că Habacuc reprezintă aici pe martorii unși ai lui Dumnezeu care sunt acuma pe pământ este adevărat prin alte texte din Scriptură.

Profetul Isaia reprezintă de asemenea pe martorii credincioși ai lui Iehova când zice: „Doamne, am stat mereu în turnul meu de pază (veghere; după alte trad.) și stam de strajă (evrește: mishmereth) în toate nopțile”. (Isaia 21:8) Rămășița aprobată nu se compune din niște leneși care lenevesc în vreun loc oarecare și stau inactivi, ci ea este activă și stă în continuu de strajă așteptând însărcinarea sau poruncile lui Iehova. Celor credincioși le este făgăduit: „Dacă vei umbla (rămășița) pe căile mele și dacă vei păzi poruncile mele, vei judeca și casa mea și vei priveghea asupra curților mele, și te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici”. (Zaharia 3:7) Aceștia sunt aceia care „au păzit (în mod credincios) slujba locașului meu celui sfânt”. (Ezechiel 44:15, 16) Cuvântul e-vreesc „mishmereth” care în profeta lui Habacuc este tradus cu „strajă” este același cuvânt care este tradus cu „strajă” în Isaia și în Ezechiel cu „păzit” și înseamnă strajă sau pază. „Turnul” amintit de Habacuc este un loc al favoarei divine. „Binecuvântat să fie Domnul, căci și-a arătat în chip minunat înducarea față de mine: parcăș fi fost într-o cetate întărită”. (Psalm 31:21) Cuprinsul profetiei și textele adevărate din Scriptură arată că această profecie se referă la poporul lui Dumnezeu în timp de războiu când credincioșii se află sub

către Iehova prin Christos Isus. „Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului. Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea cari s'vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului.” — Luca 21:35, 36; 1 Petru 4:7.

Vegherea lui Habacuc, care reprezintă acelu pe rămășiță, se referă la timpul de după venirea Domnului Isus la templu, în care timp Satan adună întreagă lu-mea împotriva Domnului și a unșilor săi. Aceasta se întâmplă după alungarea lui Satan din cer când împărțește prințului său Gog lucrarea să adune oștirile sale și să urzească și să aducă la îndeplinire o conspirațiune împotriva ocrotiților lui Dumnezeu; acesta este timpul când puterile nelegiuite caută să pricinuiască nimicirea unșilor lui Iehova. Faptele perceptibile arată că profetia se împlineste și fixează în felul acesta în mod definitiv că timpul împlinirii este prezentul. Instrumentele pământesti ale lui Satan, cu deosebire ierarhia romano-catolică și alți conducători religioși și sprijinitorii lor, lucrând sub conducerea lui Gog, asediază poporul lui Iehova. Dar rămășița voiește să înțeleagă întrebările puse în capitolul prim al profetiei lui Habacuc trebuie să vegheze în tot timpul și să fie gata. Să fie rămășița cu ocazia acestei vegheri liniștită și inactivă? Nu! dimpotrivă, ea trebuie să vestească cu zel scopul lui Iehova. „Fiul omului te pun păzitor peste casa lui Israel. Când vei auzi un cuvânt, care va ieși din gura mea, să-ți înștiințezi din parter mea!” (Ezechiel 3:17) „Iată, glasul străjerilor tăi răsună; ei înalță glasul, și strigă toți de veselie; căci văd cu ochii lor cum se întoarce Domnul în Sion”. (Isaia 52:8) „Vegheați, stați tari în credință, fiți bărbăți, înțăriți-vă” (1 Corinteni 16:13) Vorbind de bătălia apropiată a zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, apostolul zice celor unși: „De aceea să nu dormim cu ceilalți, să să veghem și să fim treji”. (1 Tesaloniceni 5:6) „Iată eu vin ca un hoț. Ferice de cei ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!” — Apocalips 16:15.

De aceea arată la început capitolul al doilea al profetiei lui Habacuc pe rămășița credincioasă la locul de strajă ca „să văd ce are să-mi spună Domnul”, adică ce-mi va răspunde Domnul la întrebările mele puse în capitolul prim. Din 1918 și cu deosebire din 1921 încoace dușmanul a prigonit pe martorii lui Iehova cu brutalitate din ce în ce mai mare și a pângărit tot mai mult numele sfânt al lui Iehova, și Iehova arată că va vorbi și va arăta motivul său pentruce permite ca să rău să-și continue lucrul său rău. Impotrivirea organizată în contra martorilor lui Iehova crește și apăsarea unșilor devine tot mai mare; și deoarece Dumnezeu făgăduit că acelor care-l iubesc și sunt chemați să conformitate cu scopul sau hotărârea sa toate lucrurile le vor sluji spre bine, ei au motive să aștepte sa nu, un motiv bun și adecuat pentruce permite Iehova această prigonire; de aceea se informează ei cu încredere și plină. „Arată-ne, Doamne, bunătatea ta, și dă-uc tău înțelegerea ta! Eu vin ascultând și zic: Dumnezeu, Domnul

caci el vorbește de pace poporului său și iubiților lui, numai, ci să nu cadă iarăși în nebunie". (Psalm 85:7, 8) Ceasul hotărârii a sosit și numai Domnul poate da poporului său pace și tărie deplină. Ca ce să cerceteze cu privirea, se urcă ei pe turnul de asediu? Evident, pentru a observa mișcarea armatei lui Iehova împotriva „creștinătății” sortite pieirii și să primească o vedenie clară și să strige celor ce stau jos cu deosebire oamenilor binevoitori cunoscuți ca Ionadabi. Limbajul întrebunțat aici este bine înțeles simbolic și turnul de asediu reprezintă pe rămășița în pozițiunea sa înălțată și cerească. Iehova vorbește acestor credincioși prin profețiile sale și astfel le dă fulgere de lumină, descoperindu-le ce este scris în Cuvântul său spre mângăierea și întărirea speranței lor.

⁶ Habacuc și în antilip rămășița în turnul de veghere dorește să afle ce va răspunde Domnul întrebărilor și punctelor sau argumentului lor. Alți traducători redau acest text după cum urmează: „Ce-mi va răspunde la plângerea mea”; „ce să răspund aceuia care mă ceartă” (după Leaser). Stăpânitorii acestei lumi rele sunt aceia care contestează sau tăgăduiesc dreptul, libertatea și autorizarea martorilor lui Iehova de a continua lucrarea lor de mărturie. Iehova nu ceartă pe martorii săi deoarece ei fac voia sa. Însă clasa numită „servul rău” sau „omul păcatului”, ierarhia romano-catolică și cei de o seamă cu dânsa ceartă și bat pe rămășiță. Cei înșelați de Satan învinovătesc și pe Iehova că el ar fi răspunzător pentru marea apăsare care împovărează acum lumea; aceasta este într-o anumită privință o ceartă sau o muștrare și cere un răspuns biblic prin clasa păzitorului sau a străjii, adică prin rămășița credincioasă. În Germania, Canada și New Jersey precum și în multe alte locuri ale „creștinătății” instrumentele lui Satan și ale lui Gog continuă neincetat și din ce în ce mai brutal să dușmănească și să maltrateze pe martorii lui Iehova. Credincioșii știu că ei sunt pe partea dreptului și continuă stăruitor lucrarea de mărturie; dar cu toate acestea au o dorință mare să înțeleagă pentru ce nu este împiedecat dușmanul de a-i apăsa. Iehova a hotărât locul unde să găsească răspunsul și cum trebuie să-l găsească. „Și atunci voi putea răspunde celui ce mă batjocorește, căci mă încred în Cuvântul tău. Nu lua de tot din gura mea cuvântul adevărului! Căci nădăjduiesc în judecățile tale”. — Psalmul 119:42, 43.

⁷ Cei ce se închină lui Iehova sau îl adoră în spirit și în adevăr și i se roagă în numele lui Christos Isus vor primi la timpul potrivit un răspuns la întrebările lor. „În ziua aceea, nu mă veți mai întreba de nimic. Adevărat, adevărat, vă spun că, orice veți cere dela Tatăl, în numele meu, vă va da”. (Ioan 16:23) Noi trăim acum în „ziua aceea” și este voința lui Dumnezeu ca să-l rugăm în numele lui Christos Isus. Habacuc s'a rugat să i se deie înțelegere; și rămășița, pe care a reprezentat-o Habacuc, se roagă acum să i se descopere însemnarea profeției lui Iehova. „Domnul mi-a răspuns, și a zis: Scrie prorocia, și sapă-o pe table, ca să se poată citi ușor!” (Habacuc 2:2) Când Iehova răspunde răspunsul său dă totdeauna mulțumire și tărie. „Înainte sfântului tău templu mă voi închina, și voi lauda numele tău pentru îndurarea ta și adevărul tău, căci mărit-ai făgăduința ta (alte traduc. cuvântul tău) peste tot numele tău. În ziua, când am strigat, răspunsu-mi-ai, încurajatu-m'ai; în sufletul meu este o nouă putere”. (Psalm 138:2,3) Rămășița, apreciind faptul că profețiile au fost scrise spre ajutorul și întărirea rămășiței, se roagă acum cu nădejde: „Așa vorbește Domnul, care face aceste lucruri, Domnul, care le urzește și le înfăptuiește, el, al cărui nume este Domnul: Cheamă-mă, și-ți voi răspunde; și îți voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse, pe cari nu le cunoști”. — Ieremia 33:2,3.

⁸ O condițiune preliminară pentru a putea primi ceea ce cere cineva este ca rugătorul să fie devotat pe deplin Domnului Iehova în Christos Isus și ca să fie în el Cu-

vântul lui Dumnezeu. Dacă o creatură se ține înțeleaptă în închipuirea sa și cugetă că ea poate tălcui sau interpreta profeții din cauza capacității sale, atunci o astfel de creatură este ne bună pentru că disprețuiește calea lui Dumnezeu. Cu privire la bătrânii fășarnici zice Domnul: „De aceea vorbește-le, și spune-le: Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: Orice om din casa lui Israel, care și poartă idolii în inimă, și care își pironeste privirile spre ceea ce l-a făcut să cadă în nelegiuirea lui — dacă va veni să vorbească prorocului (unsului lui Iehova), — eu, Domnul, îi voi răspunde, în ciuda mulțimii idolilor lui (alte trad.: după mulțimea idolilor săi)”. (Ezechiel 14:4) Iehova conduce pe cei smeriți; și cei smeriți sunt unii ca aceia care nu susțin că sunt înțelepți și pot interpreta profeția Domnului, ci care se încred cu totul în Domnul și caută cu sârguință să cunoască scopul său: „El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. El învață pe cei smeriți calea sa”. — Psalm 25:9.

⁹ Iehova a poruncit profetului Habacuc să scrie vedenia pe care i-a dat-o Dumnezeu și care s'a referit la justificarea Cuvântului și numelui lui Iehova. Cu privire la același obiect al justificării, Iehova a poruncit profetului Isaia și i-a zis: „Domnul mi-a zis: Ia o tablă mare, și scrie pe ea, așa ca să se înțeleagă: Grăbește-te de prădează, aruncă-te asupra prăzii (alte trad.: Maher-Șalul, Haș-Baz; Grăbește-te, pradă; Iute, răpire)”. (Isaia 8:1) Și profetului Ieremia i-a poruncit Iehova cu puțin timp înainte de căderea Ierusalimului: „În un sul de carte, și scrie în ea toate cuvintele, pe care ți le-am spus cu privire la Israel și cu privire la Iuda, și cu privire la toate neamurile, din ziua când ți-am vorbit, pe vremea lui Iosia, până în ziua de azi!” „În din nou o altă carte, și scrie în ea toate cuvintele, cari erau în cea dintâi carte, pe care a ars-o Ioiachim, împăratul lui Iuda”. (Ieremia 36:2,28) „Voi aduce peste țara aceea toate lucrurile pe care le-am vestit despre ea, tot ce este scris în cartea aceasta, tot ce a prorocit Ieremia despre toate neamurile”. (Ieremia 25:13) Aceasta este „judecata scrisă” împotriva Diavolului și a hordei sale pe care Domnul Dumnezeu o va executa în curând. (Psalm 149:9) Întocmai după cum Iehova a dat profetului Habacuc o vedenie tot așa a făgăduit să deie unșilor săi „în acea zi” o vedenie sau o înțelegere. (Ioel 2:1,28) Iehova își împlinește făgăduința.

¹⁰ Iehova a îndemnat pe Habacuc să scrie clar vedenia. Din aceasta urmează că după sosirea timpului când unșii lui Iehova vor înțelege vedenia, aceasta va fi făcută așa de clar încât nu va mai putea exista nici o îndoială despre aceasta. Scrierea vedeniei care a fost dată lui Habacuc și care a fost scrisă de el, nu are nimic de-a face cu hărțile care au fost făcute pentru explicarea a ceea ce s'a obișnuit a se numi „planul divin”. O hartă înseamnă numai ceva ce și-a închipuit în minte cel ce a schițat-o și ceea ce, în încercarea sa de a face pe alții să priceapă, a însemnat pe o hartă. Dacă s'a arătat, că harta n'a fost bună sau corectă aceasta arată că cel ce a făcut-o n'a avut o înțelegere clară. Noi știm acum că nimeni nu poate avea o înțelegere clară a scopului lui Dumnezeu înainte de a fi sosit timpul hotărât a lui Dumnezeu pentru aceasta. Traducerea Menge și altele sună: „Scrie-o clar pe table”; deoarece ele fac scrierea mai durabilă ca pergamentul sau hârtia. Scrierea sau însemnarea trebuie să fie durabilă și să fie păstrată pentru timpul căderii „creștinătății” fășarnice. „Du te acum de scrie aceste lucruri înaintea lor pe o tăbliță, și sapă-le într-o carte, ca să rămână până în ziua de apoi, ca mărturie pe vecie și în veci de veci. Scrie că: poporul acesta este un popor răsvrătit, niște copii mincinoși, niște copii cari nu vor să asculte legea Domnului, cari zic văzătorilor: Să nu vedeți! și prorocilor: Să nu prorociți adevăruri, ci spuneți-ne lucruri măgulitoare, prorociți-ne lucruri închipuite! Abateți-vă din drum, dați-vă în lături de pe cărare, lăsați-ne în pace cu Sfântul lui Israel!” (Isaia 30:8—11) Faptul din ziua de astăzi arată că profeția își are aplicațiunea acuma și că judecățile

scrise sunt îndreptate cu deosebire împotriva „creștinătății“ fășarnice.

¹¹ Vedenia nu este dată pentru a fi ținută în secret ci pentru a fi comunicată altora și pentru a fi tipărită și publicată, și anume într'un stil simplu și ușor de citit. După vărsarea „plăgii“ a șaptea în anul 1928 s'a întâmplat că Iehova a început să facă clar copiilor săi devotați în mod credincios de pe pământ că justificarea numelui lui Iehova este de cea mai mare însemnătate. „În zilele în cari ingerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de el robilor săi prorocilor“. (Apocalips 10:7) La puțin timp după aceea, 1929, s'a publicat cartea „Viață“ în care Domnul a descoperit poporului său motivul pentru ce a permis răul sau nelegiuirea pe pământ, și anume că el nu de aceea l-a răbdat pentru a învăța pe oameni despre efectul funest al răului, ci pentru ca Satan să aibă o ocazie deplină să-și adeverească provocarea sa lăudăroasă și marca chestiune de controversă să fie decisă odată pentru totdeauna. Atunci s'a văzut pentru întâia dată că Satan a provocat pe Iehova să pună oameni pe pământ care să-și păzească ne-rădănierea sau integritatea înaintea lui și că Dumnezeu a primit provocarea și a dat lui Satan o ocazie deplină să-și dovedească lăudăroșia. În felul acesta scopul lui Dumnezeu a devenit clar unșilor. În curând după aceea Domnul a dat poporului său cartea „Profeție“ în care s'a arătat această justificare pentru permiterea răului din partea lui Iehova și s'a explicat organizațiunea lui Iehova văzută în vedenia lui Ezechiel. Aceste lucruri n'au fost făcute clar prin lucrul sau capacitatea unui om, ci pentru că Iehova a făcut să aibă loc evenimente care împlinesc profețiile sale scrise înainte de aceasta cu mult timp.

¹² Partea din urmă a lui Habacuc 2:2 este redată și în felul următor: „Scrie-o limpede pe table pentru ca să poată fi citită fără oboseală“ (Menge); „pentru ca fiecare să o poată citi ușor“ (după Leeser); „pentru ca să aibă spor cine o citește (adică să o poată citi repede sau în fugă)“ (nota Biblii Paralele). Evident, acest text înseamnă că atunci va sosi timpul pentru împlinirea vedeniei profetice cei devotați într'adevăr lui Iehova o vor înțelege ușor. Aceasta nu se aplică numai rămășiței din timpul prezent ci și clasei Ionadab, care urmând porunca lui Dumnezeu caută în această zi smerenie și dreptate. Prin studiul profeției împreună cu faptele perceptibile în general bine cunoscute toți smeriții pot vedea ușor starea lumii de astăzi și înțelege și ști că Armaghedonul este aproape. Cei ce citeșc și înțeleg acum sunt dator să se grăbească și să vorbească altora despre aceasta. Când apare vedenia atunci este privilegiul celor care o văd să deie în grabă altora ocazie să audă și să înțeleagă și astfel să facă cunoscut numele lui Iehova. Așa dar a sosit timpul de a alerga și de a vesti mesajul care se referă la răutatea mare făcută acuma pe pământ, la dușmănia împotriva lui Iehova, și la faptul că timpul mâniei sale a sosit. „El își trimite poruncile pe pământ, cuvântul lui aleargă cu înțeleală mare“. (Psalm 147:15) „Alerg pe calea poruncilor tale, căci îmi scoți inima la larg“. (Psalm 119:32) A „alerga“ înseamnă a se grăbi; prin urmare profeția arată aci că timpul în care lucrarea trebuie făcută este scurt.

¹³ „Vedenia“ care a fost dată profetului și acuma rămășiței se referă la bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, care bătălie se va da pentru justificarea numelui lui Iehova; și de aceea ea este pentru un timp hotărât în mod definitiv. „Căci este o prorocie, a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire (alte trad.: se apropie repede de sfârșit [Bernfeld]; la sfârșit va vorbi [Luther], și nu va minți; dacă zăbovește, așteaptă-o, căci va veni și se va împlini negreșit“. (Habacuc 2:3) Împlinirea vedeniei cade în timpul hotărât al lui Dumnezeu când va face un sfârșit scurt lucrării celor nedrepți. (Romani 9:28) Imediat înainte de acel timp, adică între timpul venirii lui Christos Isus în

templu și timpul sfârșitului final al organizațiunii lui Satan în Armaghedon, este timpul hotărât pentru predicarea „acestei evanghelii a împărăției“, și vestirea trebuie să se facă prin martorii credincioși ai lui Iehova pe care i-a ales din lume pentru numele său. (Matei 24:14,21) În decursul acestui timp stăpânitorii trebuie să primească înștiințare iar oamenii binevoitori avertisment. La sfârșit va „vorbi“ vedenia, adică va fi exprimată clar și viguros. Vedenia va fi lămurită martorilor lui Iehova înainte de sfârșitul final căci altfel n'ar putea aduce avertismentul poporului. Cuvintele „se apropie repede de sfârșit“ nu arată numai aceea că timpul este hotărât definitiv ci și aceea că el este scurt și că de aceea martorii lui Iehova trebuie să se grăbească cu împlinirea lucrului pe care li l-a încredințat Domnul. Când avertismentul pe care trebuie să-l deie unșii oamenilor de bine va fi dat „atunci va veni sfârșitul“. — Matei 24:21; Ezechiel 7:2-6.

¹⁴ Când va sosi timpul rânduit al lui Dumnezeu atunci vedenia va vorbi „și nu va minți“. Aceasta înseamnă evident, că împlinirea nu va lipsi, că vedenia nu se va dovedi numai ca o închipuire goală a unor profeți falși, ci va fi așa de clară încât toți vor trebui să știe că este o manifestare a scopului lui Iehova. Vedenia nu arată pace ci războiul, și anume bătălia finală (Ezechiel 13:4-16), adică războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Există în ziua de astăzi mulți care susțin a fi copiii ai lui Dumnezeu însă declară că textele din Scriptură cu privire la Armaghedon sunt numai figurative și că de fapt nu va fi un necaz, și de sigur nu va fi un necaz de o mărime neobișnuită. Nu vă lăsați să fiți înșelați de astfel de profeți falși. Iehova a pus mesajul în gura rămășiței și rămășița nu aparține acelor profeți falși „cari prorocesc minciuni în numele meu“. (Ieremia 23:25-32) Rămășița este sigură în ce privește vedenia și nu este deloc în îndoeală despre ea și rămășița trebuie să proclame adevărul. Timpul „necazului“ s'a început în 1914 și în 1918, Iehova a scurtat timpul necazului prin faptul că a făcut să înceteze războiul mondial; și în timpul pauzei dintre sfârșitul războiului și bătălia finală a Armaghedonului martorilor lui Iehova le este dată ocazie să vestească scopul său înainte de a veni sfârșitul final. Lucrul de mărturie a înaintat de câtuși de timp și aceasta este o dovadă că sfârșitul final este aproape. În anul 1918 a avut loc o amânare sau o zăbavă când a încetat războiul mondial; dar bătălia finală nu va fi amânată de loc. „Dacă zăbovește, așteaptă-o, căci va veni și se va împlini negreșit“. Nu va sosi cu întârziere ci exact la timpul hotărât; și anume va veni când înțelepții lumii vor zice: Acum avem „pace și siguranță“. (1 Tesaloniceni 5:3) Apostolul citează aci din profeția lui Habacuc. (Evrei 10:36,37) Împlinirea acestei profeții nu zăbovește, ci este voința formală a lui Iehova ca înainte de Armaghedon să fie făcut lucrul de mărturie și în timp ce credincioșii fac acest lucru trebuie să fie cu răbdare până la sfârșitul lui, adică să-și împlinescă datoria lor cu stăruință chiar și sub apăsare grea, bucurându-se în lăuntrul lor deoarece știu că ei merg pe calea arătată lor de Domnul și că el este scutul și liberatorul lor. O înțelegere a vedeniei înmulțește peste măsură de mult puterea rămășiței.

¹⁵ Când războiul mondial s'a sfârșit au fost o mulțime care au fost odată aspiranți de drept la împărăție dar care acum și-au închipuit a fi înțelepți și de aceea au refuzat hrana pe care Domnul a dat-o poporului său. Ei au zis și mai zic încă și acuma că Domnul n'a venit la templu și de aceea nu voiesc să aibă nimic de face cu lucrul numit lucrul mărturiei. Având pe această clasă în minte profeția zice: „Iată, i s'a îngâmfat sufletul, nu este fără prihană în el (Menge: este îngâmfat și nu este sincer în lăuntrul său; după Rotherham: în ce privește îngâmfatul sufletul li este sucit în el; o altă trad.: inima sa nu este dreaptă într'insul); dar cel drept prin credință va trăi“. — Habacuc 2:4.

¹⁶ Apostolul Pavel citează cuvânt cu cuvânt redarea unei părți a acestui text din traducerea Septuaginta, și anume

după cum urmează: „Dar dacă dă înapoi, sufletul meu nu găsește plăcere în el“. (Evrei 10:38) Aceasta arată că profeția se referă la „omul păcatului“ sau la „servul rău“, deoarece membrii acestei clase s'au răsvrălit și s'au retras fiindcă în înfumurarea lor se țin importanți și nu sunt cinstiți și sinceri față de Iehova și Regele său ci sunt necurați la inimă. Aceștia sunt nelegiuții care săvârșesc „păcatul Samariei“. Cu toate că Domnul a lămurit vedenia acești nelegiuții nu voiesc să o primească. Nu numai că nu voiesc să meargă mai departe și să vorbească altora despre ea, ci încă mai mult ei se împotrivesc martorilor lui Iehova în timp ce se străduiesc să deie mărturie despre vedenie. Așa se ridică nelegiuții peste ceea ce vine de la Dumnezeu. — 2 Tesaloniceni 2:4.

Clasa servului rău este reprezentată în contrast cu rămășița credincioasă la care se referă partea următoare a textului: „Dar cel drept prin credință (alte trad.: credincioșie) va trăi“. Cei drepti sunt cei aduși sub mantia dreptății. Ei nu se retrag din șirurile de luptă ci pentru ei este o plăcere să asculte poruncile lui Iehova date prin Christos Isus. (Isaia 61:10) Clasa „omului păcatului“ sau a „servului rău“ însă dă înapoi spre pieire. Despre „servul credincios“ sau rămășița zice apostolul: „Noi însă nu suntem din aceia cari dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia cari au credință pentru mântuirea sufletului“. (Evrei 10:39) Cine rămâne devotat în mod credincios lui Dumnezeu va trăi; ceilalți vor fi nimicivi. (Psalm 145:20) Credință sau credincioșie înseamnă a-și păzi neprihănirea față de Iehova Dumnezeu, a nu face niciun compromis sau concesione vreunei părți oarecare a organizațiunii lui Satan, a căuta cu sârguință a cunoaște voința lui Dumnezeu și după aceea a ține cu bucurie poruncile sale. Rămășița credincioasă mănâncă cu bucurie din hrana pe care i-a pregătit-o Iehova în bucuria sa; și tăria ei devine tot mai mare cu toate prigonirile pe care le aduce dușmanul peste cei credincioși în timp ce continuă vestirea mesajului cu privire la numele și împărăția lui Iehova.

Elementele care stăpânesc acuma peste „creștinătatea“, și anume grupele puternice ale religiei, comerțului și ale politicii stau sub supravegherea directă a lui Gog, a funcționarului principal al lui Satan. Acești stăpânitori vizibili sunt beți de vinul Babilonului. Profetul Habacuc a scris despre ei: „Ca și cel beat și semeț (alte trad.: Și într'adevăr ca vinul este necredincios viclean; nota marginală a Biblii Elberf.) cel semeț), cel mândru nu stă liniștit (Biblia Elberf.: nu rămâne; după Biblia engleză: nu rămâne acasă); ci își lărgește gura ca locuința morților, este nesățios ca moartea așa că pe toate neamurile vrea să le strângă la el, și toate popoarele le trage la el“. (Habacuc 2:5) Vinul acestor oameni este bucuria lor despre aceea că sunt stăpânitori și au putere peste popor. Aceasta este bucuria organizațiunii lui Satan, adică vinul beției Babilonului. (Apocalips 17:2; 18:3) O pildă potrivită pentru aceasta sunt băuturile făcute și vândute pe acuns în timpul interzicerii alcoolului în America care conțineau mai multă otravă decât stimulente sau alcool. Bucuria stăpânitorilor vizibili este acum încercarea lor de a stăpâni prin lucrul pe care l-au auzat în locul sfânt unde n'ar trebui să fie. (Matei 24:15) Stăpânitorii „creștinătății“ sunt mândri, făloși și semeți; ei sunt beți de vinul Babilonului și de aceea li se împotrivesc Dumnezeu. Această societate „nu rămâne acasă“; ei nu se pot ocupa numai de afacerile lor ci trebuie să meargă și să jefuiască pe alții care nu sunt imperialiști ca ei. Gog a format o conspirație și a condus, și aceste elemente stăpânitoare ale pământului au fost atrași în această conspirație și au fost îmbătate și ele s'au alăturat atacului asupra martorilor lui Iehova cum a fost prezis prin profeția lui Ezechiel. (Ezechiel 38:10—13) Gog și complicii sau partașii săi amăgiți sunt ocupați cu aceea să se împotrivescă fiecăruia care servește pe Iehova Dumnezeu. Rămășița, prin urmare, n'are nimic de așteptat de la ei decât împotrivire.

Profeția arată aici că această bandă a lui Satan este

nesățioasă. Profetul zice: „Își lărgește gura (dorința; după alte trad.) ca locuința morților“. „Dorința“ sa, adică dorința lui Gog și a grupelor stăpânitoare pământești, nu este niciodată mulțumită cu ceea ce are ci dorește totdeauna mai mare putere și înălțare de sine. „După cum locuința morților și adâncul nu se pot sătura, tot așa nici ochii omului nu se pot sătura“. (Proverbe 27:20) Stăpânirea exercitată de ei este aducătoare de moarte, dorința lor este de a avea putere peste toate întocmai după cum moartea are putere peste fiecare. (Romani 5:12,14) Ei sunt nesățioși pentru că sunt umpluți de „pofta cărnii și pofla ochilor și trufia vieții“ care vin de la Satan. (1 Ioan 2:16) Străduințele lor statornice sunt să adune la ele pe toate națiunile și popoarele și să le supue pe deplin puterilor stăpânitoare. Acesta este aslăzi scopul clar și neîndoielnic al stăpânitorilor tuturor națiunilor „creștinătății“. Ele toate sunt mâinate de dorință de putere imperialistă și sub conducerea lui Gog, a mareșalului Diavolului, înaintează împotriva sfinților Celui Prea Înalt. (Apocalips 13:7,8) Ceea ce a descris profetul Habacuc cu mult timp înainte de aceasta, vedem acum desfășurându-se clar înaintea ochilor noștri. Deoarece noi am primit o înțelegere a vedeniei prin aceasta și motivul pentru prigonirea martorilor lui Iehova a fost lămurit, și dovada că războiul Armagedonului se va da în viitorul apropiat este clară și definitivă.

V a i

Profeția introduce în acest loc cinci vai-uri sau nenorociri rostite împotriva organizațiunii lui Satan și cu deosebire împotriva elementelor care stăpânesc în „creștinătate“. Acestea nu sunt nenorocirile pe care le aduce Diavolul peste națiuni și popor ca să le întoarcă de la Dumnezeu, după cum este spus în Apocalips 12:12, ci aceste nenorociri de aci sunt identice cu judecățile lui Iehova scrise cu mult timp înainte de aceasta împotriva organizațiunii dușmanului, cari judecăți trebuiesc anunțate prin servitorii Celui Prea Înalt. Aceste nenorociri vin de la Iehova; el le aduce peste organizațiunea lui Satan și ele ajung punctul lor culminant în Armagedon. Habacuc le vestește aci și el reprezintă pe martorii lui Iehova care vestesc aceste nenorociri sau dureri tocmai cu puțin timp înainte de Armagedon. „Nu va fi el de batjocura tuturor acestora, de răs și de pomina? Se va zice: Vai de cel ce adună ce nu este al lui! Până când se va împovăra cu datorii?“ — Habacuc 2:6.

Diavolul și instrumentele sale fac încontinuu ceva pentru a orbi pe popor față de faptele adevărate. În ziua de astăzi se aud cu mult mai puține declarații măgulitoare din partea politicianilor profesionali față de marele comerț; scopul acestor politicieni este numai de a-și câștiga sau a-și asigura și pe mai departe sprijinul alegătorilor lor; însă o astfel de critică nu este altceva decât o înșelăciune. Aceste declarații nu au altceva de scop decât a ține pe popor în supunere, și aceasta se reușește atâta timp cât rămân politicienii profesionali la putere. De asemenea cei ce nu cred nimic critică foarte mult pe politicienii și pe conducătorii religioși, însă niciunul dintre acești critici nu face lucrul acesta din punctul de vedere al lui Iehova. Mulți dintre aceia care vorbesc într'una împotriva părților organizațiunii lui Satan, țin cu tărie la această organizațiune și se lasă jinuți în supunere umilă de ea. Prin urmare nu critica lor este „batjocura“ și „pomina“ despre care vorbește profetul aci.

Cine întrebuințează așa dar vorbirea de batjocură împotriva lui Satan și vestește nenorocirile? Vorbirea de batjocură este cuprinsă în Cuvântul lui Iehova și credincioșii lui, martorii lui Iehova, sunt aceia care o ridică și o fac cunoscut; printre ei se află și oamenii de bine care primesc mesajul prin buzele și din mâinile martorilor lui Iehova și după aceea se alătură vestirii mesajului adevăratului. Un alt profet zice: „Ridica-vei acest cuvânt batjocoritor asupra regelui Babilonului“. (Isaia 14:3, 4) În curând va aduce Dumnezeu aceste nenorociri

peste organizațiunea lui Satan și cu deosebire asupra „creștinătății”, și cei ce iubesc și servesc pe Iehova trebuie să le vestească cu puțin timp înainte de Armagedon. Organizațiunea vizibilă a lui Satan a ridicat ziduri de apărare sau zăgazuri și a îngrădădit mari bogății și le întrebuițează acum pentru a apăsa pe cei săraci. (Vezi Zaharia 9:3; „Pregătiri de Conflict”, pagina 142) Madiatiții au făcut același lucru împotriva Izraeliților în zilele lui Ghedeon, și bătălia lui Ghedeon care a urmat după aceea a preumbrăit bătălia Armagedonului. Gog este acum solul principal pentru imperialism sau domnia bunului plac, militară și nelimitată, și imperialiștii poftitori de putere ai „creștinătății” care o exercitează vor avea un sfârșit amar. „Cine asuprește pe sărac ca să-și mărească averea, va trebui să dea și el altuia mai bogat și va duce lipsă”. (Proverbe 22:16) De aceea poruncește Dumnezeu rămășiței, martorilor săi credincioși, să ridice „batjocura” sau „cuvântul batjocoritor” și să zică stăpânilor imperialiști și altora de ai organizațiunii Diavolului de pe pământ: „Vai de ei!” Peste cine este strigat acest vai? „Numărul ei este: șase sute șasezeci și șase”. „Este un număr de om”. (Apocalips 13:18) Acestea este numărul unui lucru imperfect și reprezintă elementele stăpânitoare ale organizațiunii bestiale, vizibile, a lui Satan și anume pe conducătorii politicii, ai comerțului și ai religiei care stăpânesc mână în mână peste națiunile pământului. — Vezi „Lumină”, volumul 1, pagina 299, în englezește.

²³ Organizațiunea vizibilă a lui Satan, după cum știu toți, a îngrădădit ce nu-i aparține ei; aceasta s'a înălțat cu deosebire din 1914 încoace și sarcinile poporului au devenit din ce în ce mai grele. Fiecare știe că lozincă „Războiul va asigura lumii democrația” n'a fost numai o minciună, ci afară de aceasta o înșelăciune nelegiuită pentru a orbi pe popor în timp ce banda lui Satan a putut să sugrume tot mai tare națiunile. Profetul strigă în legătură cu primul vai: „Până când?” Adică: Cât timp va mai dura aceasta? Răspunsul este: Nu mult deoarece ziua bătăliei lui Iehova se apropie. Pentru aceasta zice martorul Domnului: „Fiți dar îndelung răbdători, fraților”. (Iacob 5:7) În acest vai este îndreptată o batjocură sau un proverb împotriva aceluia care se „împovărează cu datorii (sau: masă de gunoi; nota originală)”. Alte traduceri sună: „se împovărează cu zăloage (bunuri ipotocate)”. Elementele stăpânitoare ale organizațiunii vizibile a lui Satan s'au împovărat sau încărcat cu ipotecă și obligațiuni prin aceea c'au făcut tot felul de promisiuni poporului; pe baza acestor făgăduințe au ajuns în posesiunea bogăției pământului și au dat ca despăgubire poporului numai lucruri ca ocupațiune contra unor salarii de iobagi.

²⁴ Grupul stăpânitor a înșelat poporul care produce bună starea prin faptul că pune muncă pe lucrurile dăruite de Dumnezeu; societatea stăpânitoare însă reține poporul cinstit ceea ce-i aparține de drept; și așa s'a împovărat elementul stăpânitor cu sarcini de îndatoriri de plată pe care nu le vor putea plăti niciodată, și de aceea se va răfui Dumnezeu cu ei în bătălia Armagedonului. (Iacob 5:1—6) Modul de a lucra al stăpânitorilor „creștinătății”, cu deosebire din 1914 încoace, și toate faptele perceptibile arată împlinirea acestei profeții. Elementul stăpânitor al „creștinătății” a urmat o cale cu totul contrară legii lui Dumnezeu și de aceea va trebui să sufere executarea judecării lui Iehova asupra sa. — Exodul 22:26; Deuteronomul 24:6—13.

²⁵ Batjocura sau cuvântul batjocoritor ridicat împotriva organizațiunii vizibile a lui Satan și cu deosebire împotriva elementului stăpânitor al „creștinătății” continuă cu cuvintele următoare: „Au nu se vor ridica deodată chinătorii tăi (alte trad.: ceie te au imprumutat), și se vor deștepta strămtorătorii (alte trad.: asupritorii) tăi, ca să le ajungi de pradă?” (Habacuc 2:7) Aceasta nu înseamnă o răscobă a poporului jefuit și apăsat împotriva elementelor stăpânitoare, deoarece poporul însuși este fără ajutor și neputincios să si procure singur vre-

ușurare. Cei ce se „ridică deodată” sunt aceia care s'au pus pe partea lui Iehova și fac serviciul său, și anume atât rămășița unsă cât și clasa Ionadab. Ziua lui Dumnezeu a răfuirii vine peste „creștinătatea” deodată și neașteptate deoarece stăpânitorii „creștinătății” n'au dat atenție avertismentului. (Luca 21:34, 35) De aceea zice Habacuc: Ei te vor „mușca” sau „chinui” (Biblia Züricher). „urmări” (Biblia Miniatur); (Nota marginală a Bibliei Elberfelder: Aci este în limba evreească un fel de cuvinte prin faptul că cuvântul pentru „a mușca” sau „a cere dobândă de câmătar”). Acelaș cuvânt evreesc poate fi redat prin „a înșepa” (prin mușcătură de șarpe). Aceasta corespunde „cozilor... ca niște șerpi” cu care „vătămau”, după cum este scris în Apocalips 9:19. (Vezi și Apocalips 18:6, 8) Ei „se vor ridica deodată”, adică „se vor deștepta” sau „deodată vor fi toți activi” (după Rotherham), „care te vor chinui” (Biblia Miniatur), „astfel te vor înșepănta” (Biblia Züricher), „prin frică te vor sguđu (secula)” (după Strong). „Cele șapte plăși din urmă” care nu sunt decât anunțări ale bătăliei apropiate a lui Iehova supără și chinuiesc peste măsură de mult pe stăpânitorii „creștinătății”. (Apocalips 16:17, 19; Isaia 28:18, 19) În Războiul Armagedonului „creștinătatea” va ajunge prada armatei Domnului. — Psalm 68:12.

²⁶ Pentruce este vestită această nenorocire de profetul lui Dumnezeu și mai târziu de martorii lui Iehova? Profetul lui Iehova răspunde: „Fiindecă ai jefuit multe neamuri, loală rămășița popoarelor (după Biblia engleză: rămășița poporului; Allioi: cei rămași printre popoare) te va jefui, din pricină vărsării sângelui oamenilor, din pricina silniciilor făcute în țară (alte trad.: împotriva țării), împotriva cetății și împotriva tuturor locuitorilor ei”. (Habacuc 2:8) Organizațiunea lui Satan a jefuit pe națiuni și în decursul războiului mondial și de atunci încoace Gog și agenții săi pământești au făcut eforturi deosebite să jefuiescă și să nimicească pe rămășița lui Iehova pe care a ales-o din lume ca popor pentru numele său și astfel să împiedece ca rămășița să fie o națiune. Acum însă rămășița va vedea cum organizațiunea lui Satan va fi jefuită de oștirile invizibile ale Domnului Dumnezeu. Și clasa Ionadab, care s'a pus pe partea lui Iehova și continuă să asculte poruncile sale, va trage folos. Aceștia au fost însemnați pe fruntea lor pentru a fi cruțați în decursul marelui războiu al Armagedonului. (2 Impărați 10:15, 16; Ezechiel 9:1—7; Tesania 2:2, 3) Banda lui Satan va fi jefuită și pustiită. „Vai de tine, pustiitorule (Creștinătate, partea principală a organizațiunii pământești a lui Satan), care totuși n'ai fost pustiit; care jefuiești, și n'ai fost jefuit încă! După ce vei sfârși de pustiit (de la începerea Armagedonului) vei fi pustiit și tu, după ce vei isprăvi de jefuit, vei fi jefuit și tu... Atunci se împarte prada, care-i așa de mare, că până și ologii iau parte la ea”. — Isaia 33:1, 23; vezi și Ieremia 50:10; 2 Cronici 20:25.

²⁷ Un alt motiv pentruce va fi nimicită „creștinătatea” este „din pricina vărsării sângelui oamenilor”. „Creștinătatea” a rupt cu știința și din răutate legământul vecinic prin faptul c'a vărsat în mod crud și nefolositor sânge omenesc. (Geneza 9:1—6; Ieremia 24:5) Femeia lui Satan, adică organizațiunea sa nelegiuită, este „îmbătută de sângele sfinților” și de al tuturor celor omorâți pe pământ, și această hordă blestemată va fi lovită de mânia Dumnezeului Celui Moltputernic. (Apocalips 17:6; 18:24; 2 Impărați 9:7, 8) Adevărind aceasta profetul lui Iehova a scris: „Căci iată, Domnul iese din locuința lui, să pedepsească nelegiuirile locuitorilor pământului (elementul stăpânitoare, care dominează poporul); și pământul va da sângele pe față, și nu-și va mai acoperi pe cei uciși”. (Isaia 26:21) „Neamuri, cântați laudele poporului lui Națiuni, bucurați-vă împreună cu poporul său; după o altă traducere: Căci Domnul răzbună sângele robilor săi, el se răzbună împotriva potrivnicilor săi, și face ispășire pentru țara lui, pentru poporul lui”. — Deuteronomul 32:43.

²⁸ Un alt motiv pentruce va fi silita „creștinătatea” să

sufere nenorocirea nimicitoare este silnicia făcută „împotriva țării”. „Țara” înseamnă aici cu deosebire poporul lui Dumnezeu reprezentat prin țara lui Iuda. Din 1918 până în ziua de astăzi silniciile sau violențele împotriva poporului lui Dumnezeu s'au iumultit. Violențele săvârșite în ziua de astăzi împotriva martorilor lui Iehova în Germania, Canada, New-Jersey și în multe alte părți ale Statelor Unite continuă. „Getatea” lui Dumnezeu este Sionul, adică organizațiunea sa, și ea este reprezentată acum pe pământ prin rămășița și; și din pricina silniciei săvârșite împotriva Sionului, Egiptul, care simbolizează organizațiunea vizibilă a lui Satan, va fi jefuit. „Egiptul compus din grupele comerciale, politice și religioase care stăpânesc pământul) va ajunge pustiu, Edomul (cu deosebire frații trădători care au susținut odată a fi servitori ai lui Dumnezeu dar care au dezertat și s'au unit cu organizațiunea lui Satan) va ajunge o pustie stearpă, din pricina silniciei făcute împotriva copiilor lui Iuda (aceștia sunt aceia care servesc în mod credincios pe Iehova și-l preamăresc), a căror sânge nevinovat l-au vărsat (Egiptul și Edomul) în țara lor”. (Ioel 3:19) Din zilele serviciului lui Isus pe pământ până în ziua de astăzi „împărăția cerurilor suferă violență”. (Matei 11:12) Socoteala va fi răfuită în Armagedon. „Chiar și Babilonul va cădea, o, morți ai lui Israel, cum a făcut și el să cadă morții din toată țara”. — Isaia 51:19.

Al doilea vai

²⁹ „Creștinătății” îi este amintită nelegiuirea ei prin lucrurile înșirate în al doilea vai al profetiei: „Vai de cel ce strânge câștiguri nelegiuite pentru casa lui, ca să-și așeze apoi cuibul într'un loc înalt, și să scape din mâna nenorocirii!” (Habacuc 2:9) Storcerea (de bani) este una dintre formele nelegiurii „creștinătății” și ea a fost ilustrată prin regele Ioiachim care a fost răsturnat de pe tron cu unsprezece ani înainte de căderea Ierusalimului. Profesia se referă aici cu deosebire la elementele stăpânitoare ale organizațiunii vizibile a lui Satan. Ei au făcut înșelăciuni de multe sute de ani și au adus multă mizerie și apăsare peste popor. Mânași de polta de a ajunge în posesiunea lucrurilor la care n'au drept, s'au slujit pentru a ajunge scopurile lor nelegiuite de înșelăciune și putere. Dumnezeu zice despre ei: „Vai de cel ce își zidește casa cu nedreptate, și odăile cu nelegiuire; care pune pe aproapele său să lucreze degeaba, fără să-i dea plata; care zice: Imi voi zidi o casă mare, și odăi încăpătoare; și-i face ferestre multe, o căptușește cu cedru, și o văpșește cu roși! Împărat ești tu oare, de te întreci în cedri? Nu mânca tatăl tău, și nu bea și el? Și totuși el făcea dreptate și judecată, și era fericit! Judeca pricina săracului și a celui lipsit, și era fericit. Nu înseamnă lucrul acesta a mă cunoaște? zice Domnul. Dar tu n'ai ochi și inimă decât ca să te dedui la lăcomie, ca să verși sânge nevinovat, și să întrebuițezi asupra ei și silnicie. De aceea, așa vorbește Domnul despre Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda: Nu vor plânge, zicând: Vai, fratele meu! Vai, sora mea! Nici nu-l vor plânge, zicând: Vai, doamne! Vai, măriia (adică mărirea) sa! Ci va fi înmormântat ca un măgar, va fi târit și aruncat afară din porțile Ierusalimului!” — Ieremia 22:13—19.

³⁰ Stăpânitorii lui Israel reprezintă pe stăpânitorii „creștinătății” despre cari profetul lui Dumnezeu a scris: „Iată că în tine, toți voievozii lui Israel (stăpânitorii „creștinătății”) își întrebuițeau puterea ca să verse sânge... În tine, se iau daruri pentru vărsare de sânge. Tu ici dobândă și camătă, jănuiești cu sila pe aproapele tău; și pe mine mă uiești, zice Domnul, Dumnezeu... Căpeteniile lui sunt în mijlocul lui ca niște lupi cari își sfășie prada; varsă sânge, pierd sufletele, numai ca să-și potolească lăcomia de bani”. — Ezechiel 22:6, 12, 13, 27.

³¹ Cuvintele profetului descriu aci în mod clar marea nelegiuire care este săvârșită de elementele stăpânitoare ale „creștinătății” împotriva poporului. În frunța celor, care fac astfel de străduințe crude, necinstite și lacome

de a strânge tot mai mare câștig, stă ierarhia romano-catolică. Influența ei rea a fost numai o parte a întreprinderii sale fără inimă de a îngrămădi câștig egoist și ea și-a exercitat corupțiunea în multe feluri pentru a pune pe câțiva oameni în posesiunea lucrurilor la care n'au drept. Prin înșelăciune și apăsare a jefuit această bandă religioasă mulți ani de zile poporul din Mexic (republică în America de Nord) și astfel a putut trimite Papei în fiecare an cam treizeci de milioane de dolari. Aceasta a continuat așa până când elementele mai bune ale Mexic-ului s'au revoltat împotriva ei. Și acum, fiindcă ierarhia romano-catolică nu-și mai poate continua atât de neîmpiedecată îndeletnicirea ei nelegiuită în acea țară, (ipă în gura mare în America (Statele Unite) pentru a face pe anumiți politicieni să intervină pe lângă statul Mexican ca să deie mai mare libertate acestui element crud religios pentru activitatea sa păgubitoare. În America acești lacomi, necinstiți și poftitori de putere continuă cu mai mare brutalitate să prigonească pe martorii lui Iehova pentrucă vestesc adevărul despre ei. Ei nu se cugetă la binele oamenilor care se află sub conducerea lor. Singura lor dorință este câștigul egoist și nedrept. Ieremia, profetul lui Iehova, a scris despre ei: „Dela cel mai mic până la cel mai mare, toți sunt lacomi de câștig; dela prooroc până la preot, toți înșeală”. (Ieremia 6:13) În mod potrivit îi descrie profetul lui Dumnezeu când zice: „Sunt niște câni lacomi, cari nu se mai satură. Sunt niște păstori cari nu pot pricepe nimic”. (Isaia 56:11) Elementul religios formează o parte a mării conspirațiuni care prin înșelăciune împiedecă bună starea generală a omenirii. Cu deosebire ierarhia romano-catolică a pus mâinile sale murdare la gâtul națiunilor pământului; însă sfârșitul acestei organizațiuni diavolești este aproape și cu privire la aceasta declară profetul lui Iehova: „Tu, care locuiești lângă ape mari, și care ai vistierii nemărginite, și-a venit sfârșitul, și lăcomia ta a ajuns la capăt!” — Ieremia 51:13. —

³² Grupele stăpânitoare crude, necinstite și nesățioase au cugetat că se pot sustrage dela puterea tuturor pedepșelor, și așa și-au clădit organizațiunea lor ca „să scape din mâna nenorocirii”. Cuvântul „nenorocire” înseamnă aci nenorocire peste cei răi, pedepșirea lor pentru nelegiuirile lor; și această pedeapsă sau această nenorocire vine peste ei dela Iehova. (Amos 3:6) Ea este de neînlăturat și va ajunge pe fiecare parte a „creștinătății” de pe pământ mergând din națiune în națiune; și preoțimea și fruntașii turmei sale, compuși din elementele stăpânitoare ale „creștinătății”, nu vor putea găsi nici o cale de scăpare. (Ieremia 25:32—36) Atunci nu le va folosi la nimic la acești lacomi de a zice: „Oare nu este Domnul în mijlocul nostru? Nu ne poate atinge nici o nenorocire!” (Mica 3:11) Ierarhia romano-catolică și cei amăgiți de ea își continuă acum activitatea lor nelegiuită susținând într'una că sunt apărași de pedeapsă din mâna Atotputernicului Dumnezeu. În timp ce fac ei aceasta este datorința și privilegiul martorilor lui Iehova să aducă poporului mesajul adevărului despre apropierea Armagedonului și rezultatul acestui războiu. În timp ce această veste este dusă oamenilor, preoțimea zice celor uniți cu ea în conspirațiune sau aliaților ei: „Pe noi nu ne poate lovi nici o nenorocire; nu dați nici o atenție vorbelor acestor așa numiți martori ai lui Iehova”. Martorii lui Iehova să se sprijinească cu totul pe Cuvântul său pe care li l-a dat spre încurajarea lor și care declară despre cei semeși și lacomi de câștig: „Ei tăgăduiesc pe Domnul și zic: Nu este El! și nu va veni nenorocirea peste noi; nu vom vedea nici sabia nici foamea. Proorocii sunt vânt, și nu Dumnezeu vorbește în ei. Așa să li se facă și lor! Deaceia așa vorbește Domnul, Dumnezeu ostiților: Pentrucă ați zis vorba aceasta, iată, cuvântul meu îl fac loc în gura ta, și poporul acesta lemn, ca să-i ardă focul acesta”. (Ieremia 5:12-14) Grupele stăpânitoare lacome ale „creștinătății” s'au slujit de multe uneltiri înșelătoare pentru a ajunge la onoruri; de aceea zice profetul: „Rușinea casei tale și-ai croit, nimicind o mul-

time de popoare, și împotriva sufletului tău ai păcătuit". (Habacuc 2:10) Multe din unelirile lor au fost urzite în scopul de a pregăti pieirea martorilor lui Iehova care vestesc adevărul cinstit din Cuvântul lui Dumnezeu. Deoarece acești martori vestesc împărăția lui Dumnezeu, Gog și emisarii săi au format o conspirațiune împotriva lor pentru a le pricinui nimicirea. (Psalm 83:1) Prin aceasta acești lacomi ai organizațiunii lui Satan s'au imbrăcat cu hainele lui Baal prin cari ei înșiși s'au mearat ca buni pentru a fi măcelăriți. Ei au păcătuit și trebuie să moară. — Ezechiel 18:4, 20.

³³ Elementele stăpânitoare ale „creștinătății” au clădit în lăconia lor organizațiunea lor pentru îngrămădirea de câștig egoist, și ele vor anzi părțile principale ale clădirii lor strigând împotriva mâinii lor apăsătoare, și aceasta peste foarte puțin timp: „Căci piatra din mijlocul zidului strigă, și lemnul care leagă grinda îi răspunde”. (Habacuc 2:11) Pietrele din acea clădire simbolizează apăsare și vărsare de sânge. Intocmăși după cum sângele lui Abel a strigat din pământ, tot așa va striga și sângele celor apăsați împotriva apăsătorilor lor. (Geneza 4:10) Iehova aude aceste strigăte și clădirea va fi dărâmată. (Exodul 22:27; Iacob 5:4) Fiecare parte a casei sau organizațiunii clădite și locuite de stăpânitorii „creștinătății” este întinată, și cu toate că se bucură de mare vază înaintea oamenilor, este o urciune în ochii Dumnezeului Celui Atotputernic. — Luca 16:14, 15.

³⁴ „Creștinătatea” și-a închis ochii și urechile față de Cuvântul lui Dumnezeu. Prin legile pe care le-au făcut și le impun dictatorii ei, caută să ucidă acum pe toți aceia care vorbesc adevărul despre Dumnezeu și împărăția sa. Spiritul ei al sgârceniei și al lăcomiei este spiritul lui Satan; și mână de astfel de motive lacome și rele, „creștinătatea” interzice întrebuițarea radio-ului acelor care fac cunoscut adevărul Cuvântului lui Dumnezeu și caută să interzică chiar și mesajul tipărit al împărăției și astfel să-l rețină pe nedrept de la popor. Așa caută acum elementul stăpânitor al „creștinătății” să întărească zidurile casei sale ca să nu pătrundă prin ele sunetul mesajului adevărului lui Dumnezeu. Acum însă fiecare parte a acestei clădiri va striga și Iehova va auzi acest strigăt și va prăpădi pe apăsători prin executorul judecâții sale. Garda lor tare de polițiști și puterea lor mare militară nu le va folosi la nimic, ei va fi asemenea ruginei aurului lor, și toate vor mărturisi împotriva lor. (Iacob 5:3) Iehova poate face și va și face chiar și pe pietre să strige. — Luca 19:40.

³⁵ Martorii lui Iehova și Ionadabii precum și toți cei ce iubesc dreptatea să se cugete acum la aceea că ziua liberării este aproape și că de aceea Satan și banda sa vor întreprinde tot ce le stă în putere în contra acelor care apără cauza lui Dumnezeu și a împărăției sale a dreptății. Spre mângâierea celor devotați în timpul prezent lui Dumnezeu au fost scrise aceste profeții de mult timp; și acum sunt desfășurate spre învățatura, ajutorul și întărirea poporului lui Dumnezeu. A sosit ziua când aceste nenorociri trebuiesc proclamate împotriva organizațiunii lui Satan. Este un timp de mare apăsare, de aceea trebuie să așteptăm a fi foarte prigoniți de dușman. Iehova acopere zilnic pe poporul său cu bunătați din Cuvântul său prețios. Dorești să primești mai mult ca să te poți întări mai mult în Domnul și în puterea tăriei sale? Și mai mult urmează.

(Continuarea urmează)

Întrebări pentru studiu

Alin. 1. Cine, zice Iehova, că va fi binecuvântat cu cunoștința voinței sale în înțelepciune și înțelegere spiritală?

Alin. 2, 3. Cum arată versetul prim al capitolului al doilea al acestei profeții pe cine a reprezentat aici Habacuc? Cum arată în mod clar textele respective din Scriptură ce însărcinare a primit rămășița și ce scop al lui Iehova se arată în aceea că ei arată față de poporul său bunătața sa plină de iubire prin faptul că-l luminează și-l avertizează?

Alin. 4, 5. La ce timp și la care împrejurări se referă strața lui Habacuc? Ce arată alte texte cu privire la natura și scopul datorințelor de veghere cu care a fost însărcinată rămășița?

Alin. 6—8. Descrie situația care cere un răspuns pentru acela „care mă ceartă”. Unde se găsește răspunsul? Cine ni-l procură? Cum? și în ce condițiuni?

Alin. 9, 10. Asemănă porunca lui Iehova către Habacuc (versetul 2) cu cea dată lui Isaia (8:1) și lui Ieremia (36:2, 28) cu privire la aceea ce trebuie să se scrie, și când, cum și în ce scop să se facă scrierea.

Alin. 11, 12. Arată dacă această „scriere” și „citire” a ei s'a făcut. Aplică expresiunea „pentruca să aibă spor cine o citește” la timpul prezent.

Alin. 13, 14. Explică și aplică declarațiunile: a) „Este o proorocie, a cărei vreme este hotărâtă”; b) „se apropie repede de sfârșit și nu va minți”; c) „dacă zăbovește, așteaptă-o, căci va veni și se va împlini negreșit”.

Alin. 15—17. La ce situațiune se referesc cuvintele profetice din prima parte a versetului patru? și cuvintele din partea din urmă?

Alin. 18, 19. Arată împlinirea versetului 5.

Alin. 20—21. Cine ridică vorbirea de batjocură? În contra cui și cum? Cine este „cel ce adună ce nu este al lui...” și se împovărează cu datorii? Cum se întâmplă aceasta? Din ce se compune nenorocirea prezisă aici? Cum, prin cine și în ce scop este proclamată?

Alin. 25, 26. Aplică versetul 7 citând alte texte din Scriptură ca sprijin. Arată cu ajutorul textelor din Scriptură pricina pentru acest vai.

Alin. 27, 28. Arată cu ajutorul textelor biblice și împrejurărilor, cum au fost prezise de profetul Habacuc în mod clar dinainte, pentruce va trebui să sufere „creștinătatea” această nenorocire nimicitoare?

Alin. 29—31. Care a fost cauza pentru nenorocirea a doua proclamată aci? Ce declară Iehova prin profeții săi Isaia, Ieremia și Ezechiel despre acești apăsați ai poporului? Arată că aceste declarațiuni profetice se împlinesc acuma.

Alin. 32. Explică pentruce așteaptă grupele stăpânitoare că nu va veni nici o nenorocire peste ele cu toate că practică lăcomia și nelegiuirea. Ce reiese aici clar ca motivul pentruce dă Iehova acum martorilor săi o înțelegere a profesiilor cu deosebire cu privire la „creștinătate”?

Alin. 33. Ce este aceea ce este prezis în versetul 11?

Alin. 34, 35. De care fel este situațiunea prezentă pentru care s'a dat mângâierea Scripturii, și de care fel sunt privilegiul și răspunderea legate cu înțelegerea acestor profeții?

W. T. din 15 Mai 1935).

CĂUTÂND CUNOȘTINȚĂ

„Increde-te în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-l în toate căile tale, și el îți va netezi cărările. Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Domnul, și abată-te dela rău!” — Proverbe 3:5-7.

P A R T E A III-a.

IEHOVA a adunat pe sfinții săi la sine și i-a adus în legământul pentru împărăție. Așa a ales el dintre oameni un popor pentru numele său; el adună acum pe acest popor în templul său și acolo este instruit sau învățat de omul Isus Christos. Această învățătură o primește rășița în templu mai întâiu pentru înviiorarea și întărirea proprie, și apoi sunt trimiși de Domnul să vestească ceea ce au învățat și astfel să deie mărturie pentru numele lui Iehova și pentru împărăția sa. Aceasta este ziua justiției și martorii lui Iehova trebuie să proclame „mânia Dumnezeului nostru”. Deoarece ei au primit această însărcinare nu există nici o scuză pentru neaducerea ei la îndeplinire. (Isaia 61:2) Prin faptul însă că ei împlinesc însărcinarea lor fără frică de oameni sau de Diavol și aceasta cu îndrăzneală, prin aceasta rămășița arată credința sa în Dumnezeu și Regele său și iubirea sa față de ei. — I Ioan 4:17, 18.

Al treilea vai

² Rămășița reprezentată de Habacuc, veghind și stând în locul ascuns al Celui Prea Înalt, proclamă acum al treilea „vai” sau nenorocire declarată de Iehova împotriva organizațiunii lui Satan. „Vai de cel ce zidește o cetate Evrească: Ir; simbolul unei organizațiuni) cu sânge, care întemeiază o cetate cu nelegiuire!” (Habacuc 2:12) Primul oraș care a fost zidit a fost pătat de sânge omenesc vărsat pe nedrept. „Cain s'a împreunat cu nevastă-sa; ea a rămas însărcinată și a născut pe Enoh. El a început apoi să zidească o cetate, și a pus acestei cetăți numele fiului său Enoch”. — Geneza 4:17.

³ Cuvântul evreesc „Ir” care este tradus în textul de mai sus cu „cetate” înseamnă un loc păzit de o strajă. Cain trecuse la Diavolul și sub conducerea lui a zidit cetatea sa. După potop Satan a început să-și clădească organizațiunea sa pământească și a întrebuintat pe Nimrod ca pe conducătorul vizibil și ziditorul cetății. (Geneza 10:9-12) Cetățile menționate aci sunt primele care sunt amintite după potop.

⁴ Avraam a primit dela Dumnezeu făgăduința că în sămânța sa vor fi binecuvântate toate familiile pământului. În contrast izbitor cu clădirea lui Satan, Avraam, servitorul lui Dumnezeu, n'a luat parte la zidirea de cetăți a lui Satan. „Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu”. Avraam și fiii săi Isac și Iacob „doreau o patrie mai bună (decât organizațiunea lui Satan), adică o patrie cercască. De aceea lui Dumnezeu nu-i este rușine să se numească Dumnezeu lor, căci le-a pregălit o cetate”. (Evrei 11:10, 16) Acești bărbați credincioși vor fi o parte a organizațiunii lui Dumnezeu și vor sluji în decursul domniei marelui Messia poporului în dreptate. Intocmai după cum Izrael a susținut a fi poporul lui Dumnezeu așa susține și „creștinătatea” a fi aleasa lui Dumnezeu, însă „creștinătatea” a fost clădită prin nedreptate, înșelăciune, fraudă, falsificare și vărsare de sânge omenesc, și despre cetatea „creștinătate” zice profetul lui Dumnezeu: „Voi care zidiți Sionul (pretins, adică organizațiunea lui Dumnezeu, ceea ce „creștinătatea” susține a fi) cu sânge, și Ierusalimul cu nelegiuire!” (Mica 3:10) Prin profetul său Ezechiel Dumnezeu zice „creștinătății: „Vai de cetatea cea setoasă de sânge, cazanul cel plin de rugină, și de pe care nu se ia rugină... Căci sângele pe care l-a vărsat ea este încă în mijlocul ei... Vai de cetatea cea setoasă de sânge! Vreau să fac un rug mare!” — Ezechiel 24:6-9.

⁵ Această cetate mare „creștinătatea” a fost clădită cu deosebite prin nedreptatea negoțului. (Ezechiel 28:18; vezi „Justificare”, volumul doi, pagina 103, în englezește) Co-

mertul este stâlpul principal al acestei „cetăți” sau organizațiuni. Politicianii stricați au ajutat la clădire prin facerea unor legi favorabile comerțului, și clerul făcându-l a sfințit întreaga afacere, și anume prin susținerea falsă că clădirea corespunde voinței lui Dumnezeu. Fiind clădită această organizațiune nelegiuită prin înșelăciune, unelliri nedrepte, cucerire, apăsare, jefuire și prin mare vărsare de sânge, merită soarta Sodomei și a Gomorei, și Dumnezeu a hotărât că ea va fi nimicită. Nимicirea Sodomei și a Gomorei prin foc prezice dinainte nimicirea completă a „creștinătății”.

⁶ Ca o altă dovadă cu privire la împlinirea acestei profeții în zilele din urmă sunt cuvintele „Iehovă oștirilor” întrebuintate în profeție, și aceste cuvinte s'au referă totdeauna la Iehova ca marele Războinic. „Iată, când Domnul (Iehova) oștirilor a hotărât lucrul acesta, popoarele se ostenesc pentru foc (nesiguranță; nota marginală Rotherham, în englezește), și neamurile se trudesec degeaba”. — Habacuc 2:13.

⁷ Focul amintit în acest loc al profeției nu se poate referi la depresiunea economică actuală, la foamete, la pestilențe și la alte lucruri asemănătoare, deoarece pulerile stăpânitoare care nu sunt alinse de aceste calamități (nenorociri mari) ar forma o excepțiune. Dimpotrivă, acesta este focul lui „Iehova al oștirilor”, „focul geloziei sale”, prin care voințe să nimicească întreaga clădirea, adică întreaga organizațiunea lui Satan. (Tefania 3:8) În marele foc al Armaghedonului toate lucrurile pentru care se ostenesec vor fi mistuite. Fiind cetatea clădită contrar legii lui Dumnezeu și însemnând ea o necinstire a numelui său sfânt, toate părțile organizațiunii sau ale clădirii sunt hotărâte pentru marele rug al „zilei Dumnezeului Celui Alotputernic”, și „creștinătatea” n'are nicio asigurare contra focului care i-ar putea oferi ocrotire sau ajutor. „Nici argintul, nici aurul lor nu vor putea să-i izbăvească, în ziua mâniei Domnului; ci toată țara va fi mistuită de focul geloziei lui, căci va nimici deodată pe toți locuitorii țării”. (Tefania 1:18) „Înainte lui merge focul, și arde de jur împrejur pe potrivnicii lui”. — Psalm 97:3.

⁸ Ceea ce a zis Iehova atunci Ierusalimului se aplică cu mai mare forță și efect „creștinătății” și acesteia îi zice acum: „Tăiați-vă împrejur pentru Domnul, tăiați-vă împrejur inimile, oamenii lui Iuda și locuitorii ai Ierusalimului, ca nu cumva să izbucnească mânia mea ca un foc, și să se aprindă, fără să se poată stinge, din pricina răutății faptelor voastre!” (Ieremia 4:4) „Popoarele vor fi ca niște cupatoare de var, ca niște spini tăiați cari ard în foc”. — Isaia 33:12.

⁹ Observați cuvintele următoare ale profetului lui Iehova care arată că este voința lui Dumnezeu ca toate popoarele „creștinătății” să audă ce este pe punctul de a se întâmpla: „Voi, cei de departe, ascultați ce am făcut! Și voi, cei de aproape, vedeți puterea mea! Păcătoșii sunt îngroziți, în Sion, un tremur a apucat pe cei nelegiuiți, cari zic: Cine din noi va putea rămânea lângă un foc mistuitor? Cine din noi va putea să rămână lângă niște flăcări vecinice? Celce umblă în neprihănire, și vorbește fără viclesug, celce nesocotește un câștig scos prin stoarcere, celce își trage mâinile înapoi, ca să nu primească mită, cel ce își astupă urechea să n'audă cuvinte setoase de sânge, și își leagă ochii ca să nu vadă răul, acela va locui în locurile înalte; stânci întărite vor fi locul lui de scăpare; i se va da pâine, și apa nu-i va lipsi”. — Isaia 33:13-16.

¹⁰ Întreagă organizațiunea lui Satan va fi mistuită: „Așa vorbește Domnul oștirilor: Zidurile cele largi ale Babilonului vor fi surpate, și porțile lui cele înalte vor fi arse

cu foc. Astfel popoarele muncesc degeaba, și neamurile pentru foc; și vor fi trudite (în străduințele lor de a stinge focul)! — Ieremia 51:58.

¹¹ Intocmai cum a răsturnat și a devastat Dumnezeu Sodoma și Gomora, așa va face și „creștinătății” și fiecărei părți a organizației lui Satan. (Ieremia 50:10) Martorii lui Iehova, preumbriți prin „omul îmbrăcat într-o haină de în”, trebuie să meargă, în urmarea poruncii lui Iehova, cu mâinile umplute cu cărbunii mesajului de foc al lui Iehova și să-i împrăștie peste cetate, și astfel să sune alarma pentru foc pentruca atenția oamenilor binevoitori să fie atrasă asupra acestui lucru și să fugă în singurul loc al siguranței. — Ezechiel 9:3; 10:2—7.

¹² În ziua de astăzi se fac și se pun la cale multe și felurite planuri omenești prin cari, după cum se susține, lumea va fi transformată într-un loc unde se poate trăi bine. Toate uneltirile acestea sau planurile de restabilire și bună stare sunt zadarnice și cu siguranță nu vor izbui. Fiecare plan nou care este făcut de stăpânitorii națiunilor laudă pe conducători cu mare tam-tam și susțineri extravagante că ce multe lucruri vor realiza aceste planuri, și poporul crede că i se va aduce ajutor. „Pentru ce se întărită neamurile, și pentru ce eșteră popoarele lucruri deșerte?” (Psalm 2:1) Pentru că Diavolul, prin conducătorii pământești, duce de nas poporul și-l influențează așa că crede orice. Când mesajul adevărului lui Dumnezeu este vestit de martorii lui Iehova prin care poporul trebuie să fie lămurit despre ceea ce se va întâmpla, stăpânitorii pământului se împotrivesc în mod violent acestui mesaj. „Impărații pământului se răscoală, și domnitorii se sfătuesc împreună împotriva Domnului și împotriva unsului său, zicând: Să le rupem legăturile și să scăpăm de lanțurile lor!” (Psalm 2:2, 3) De aceea este între mesajul adevărului și agenții lui Satan de pe pământ o luptă pe viață și pe moarte. Aceasta este o luptă până la ultima suflare și în curând va face Iehova un lucru scurt din aceasta. „Popoarele se ostensesc pentru un mare foc, și națiunile se trudesec degeaba, și trec!” (Alfili) „Oamenii să nu se trudească decât pentru deșertăciune”. (Biblia engleză) Marele comerț, militarismul, politicienii profesioniști și clerul fățarnic sunt reprezentanții împreună ca „Egipteni”, și aceștia fac acum declarațiuni promițătoare că planurile lor vor salva lumea, însă „ajutorul Egiptului nu este decât deșertăciune și nimic”. (Isaia 30:7) Lupta lor împotriva lui Iehova va obosi însăfârșit pe dușmani. „Așa va fi înecat Babilonul, și nu se va mai ridica din nenorocirile, pe care le voi aduce asupra lui; vor cădea sleiși de puteri! Până aici sunt cuvintele lui Ieremia”. (Ieremia 51:64) Fiecare din locuitorii pământului va fi slab și sleit de puteri, afară de aceia care se incred în Iehova și-l servesc în mod credincios. „Flăcăii obosesc și ostensesc, chiar tinerii se elatină; dar ceice se incred în Domnul își înviesc puterea, ei se înalță cu aripi de vultur; aleargă și nu obosesc, umblă și nu ostensesc”. — (Isaia 40:30, 31).

¹³ Prigonirea, arestarea, internițarea și maltratarea continuă a martorilor lui Iehova prin reprezentanții Diavolului, care lucruri se întâmplă acum în întreagă „creștinătatea”, se fac pentru a obosi și istovi pe cei mai tari, cecece s'ar și întâmpla dacă n'ar primi o cunoștință și înțelegere a motivului acestor prigoniri. De când însă le-a deschis profețiile și le-a făcut clar pentru ce permite ca să fie prigoniiți, martorii săi credincioși se bucură că le este permis să ieie o parte la suferințele care au venit peste Christos. Ei zic cu apostolii credincioși: „Ba mai mult, ne bucurăm (alte trad.: ne lăudăm) chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruință în încredere, iar biruința aceasta aduce nădejdea. Însă nădejdea aceasta nu înșală”. — Romani 5:3-5. Pentru a-și păzi neprihănirea Christos Isus a suferit și a fost făcut desăvârșit, și acum trebuie să sufere și rămășița credincioasă prigonire și să rămână credincioasă pentruca și ea să-și păzească neprihănirea. Prin mila lui Dumnezeu nu vor obosi și nici nu vor fi istoviți, și dacă rămân devotați Domnului și pe mai

departe și-l servesc vor și secera la timpul său. (Galateni 6:9) Țineți minte că chestiunea ce trebuie decisă definitiv este cea a supremației. Să continue Diavolul stăpânirea sa nelegiuită sau Iehova să fie cunoscut ca cel suprem sau atotputernic și să introducă o stăpânire a dreptății? Să fie numele lui Iehova veșnic pângărit sau să fie numele său sfânt justificat? În decursul veacurilor trecute pământul a fost „plin de silnicie”, și organizația lui Satan, și anume fiecare parte a sa, este mângjită cu sânge vărsat pe nedrept; în curând însă va fi organizația sa nimicită pe deplin...Căci pământul va fi plin de cunoștința slavei Domnului, ca fundul mării de apele cari-l acopăr” (Habacuc 2:14) O cunoștință a adevărului va descoperi mărirea, importanța și supremația lui Iehova. Aceasta nu înseamnă că pământul va fi umplut treptat în decursul domniei de o mie de ani a lui Christos de cunoștința slavei lui Dumnezeu. Iehova va umplea în Armaghedon pământul cu manifestațiunea care nu va putea fi rău înțeleasă a supremației și a puterii sale îngrozitoare, a importanței și a mărimii sale și astfel va face pe întreagă creațiunea să știe că el, Iehova, este Cel Prea Înalt. Martorii lui Iehova răspundesc acum vestei bună în întreagă „creștinătatea” prin radio, cărți și alte mijloace, însă acesta este numai un lucru foarte mic în comparație cu ceea ce se va întâmpla în Armaghedon și va descoperi slava lui Dumnezeu. Încă înainte de a se începe domnia de o mie de ani a lui Christos, toți trebuie să știe că Iehova Dumnezeu este suprem. Organizațiunea lui Satan trebuie nimicită pentruca toți să poată și lucrul acesta. Cu privire la aceasta Dumnezeu a pus pe profetul său să scrie „Să fie rușinați și îngroziți pe vecie, să le roșească obrazul de rușine și să piară! Ca să știe că numai tu, al cărui nume este Domnul Iehova, tu ești Cel Prea Înalt pe tot pământul”. — Psalm 83:17, 18.

¹⁴ Cuvântul redat în Habacuc 2:14 cu „slavă” înseamnă „importanță”, „onoare”, a birui în mod demn. „Cunoștința slavei lui Iehova” înseamnă desigur că întreagă creațiunea va cunoaște supremația sa, onoarea sa, mărirea numelui său, deoarece el va învinge în Armaghedon. Nimicirea oștirii nelegiuite a lui Gog și a lui Satan va sluji spre mărirea lui Iehova. „Îl voi judeca prin eumă și sânge, printr-o ploaie năpraznică și prin pietre de grindină; voi ploua foc și pucioasă peste el, peste oștile lui, și peste popoarele cele multe, cari vor fi cu el. Îmi voi arăta astfel mărirea și sfințenia; mă voi face cunoscut înaintea mulțimii neamurilor, și vor ști că eu sunt Domnul”. (Ezechiel 38:22, 23) „Îmi voi face cunoscut numele meu cel sfânt în mijlocul poporului meu Israel, și nu-i voi voi mai lăsa să-mi pângărească numele meu cel sfânt; ci vor ști neamurile că eu sunt Domnul, Sfântul lui Israel!” — Ezechiel 39:7.

¹⁵ Prin profetul său Iehova accentuiază că el va face pe întreagă creațiunea în Armaghedon să știe că el este Iehova Cel Prea Înalt. De mai mult de șasezeci de ori întrebuințează profetul Ezechiel cuvintele: „Și vor ști că eu sunt Iehova”. „Atunci se va descoperi slava Domnului, și în clipa aceea orice făptură (alte trad.: toată carnea la un loc) o va vedea căci gura Domnului a vorbit”. (Isaia 40:5) Cuvântul „la un loc” care este întrebuințat în textul de mai sus este declarat de o autoritate necunoscută ca „unitate, adică unit”, împreună, în același timp (Strong). Acest „în același timp” sau „în clipa aceea” este Armaghedonul și nu la sfârșitul domniei milenare a lui Christos. Textul nu zice că întreagă creațiunea va sluji pe Iehova, ci că toți vor vedea demonstrațiunea puterii sale supreme, a importanței și a onoarei sale.

¹⁶ Cuvintele lui Habacuc sună — după cele mai multe traduceri: „ca fundul mării de apele cari-l acopăr”, în timp ce în darea de seamă a creațiunii este scris: „apele mării”. (Geneza 1:22) Cuvintele lui Habacuc par a fi simbolice și se referă la oameni. „Marea” reprezintă masa omenirii pe care Satan a înstrăinat-o dela Creator și peste care a șezut și a locuit organizațiunea lui Satan. Apocalips 13:1; 17:15. Lumina volumul doi.

pagina 107, în englezește) „Tu, care locuiești lângă ape mari, și care ai vislării nemărginite, și-a venit sfârșitul, și încomia ta a ajuns la capăt!” (Ieremia 51:13) Masele omenirii au fost șinate în neștiință despre Iehova, și de aceea nici n'au știut și nici n'au crezut că Iehova își va manifesta sau arăta mărirea sa în Armaghedon; când se va da însă lupta Armaghedonului atunci întreagă creațiunea, inclusiv, ceice au fost cu totul neștiutori, va ști că acele lucruri mari și înfricoșătoare sunt faptele puterii Ființei Supreme, a cărei nume este Iehova. Dumnezeu Cel Atotputernic.

„Ceice se pogoriseră pe mare în corăbii, și făceau negoț pe apele cele mari, aceia au văzut lucrările Domnului și minunile lui în mijlocul adâncului”. (Psalm 107 versurile 23, 24) Aceasta înseamnă că atât giganții comerțului cât și alții vor ajunge să cunoască mărirea lui Iehova Dumnezeu, și acest lucru îl vor învăța în Armaghedon. Acest text nu poate însemna că cunoștința va fi „adâncă ca fundul mării”, după cum au dat unii a se înțelege, ci înseamnă că această cunoștință va fi generală prin faptul că toți vor ști că Iehova este Dumnezeu. Popoarele pământului nu vor avea lipsă după Armaghedon să aștepte ca rămășița martorilor lui Iehova să le aducă o cunoștință a lui Dumnezeu, ceice se va întâmpla în Armaghedon va furniza sau va da tuturor o cunoștință a supremației Dumnezeului Celui Atotputernic. Această evanghelie a împărăției se predică acum numai ca o mărturie; și după ce se va face aceasta va veni sfârșitul, care sfârșit va fi cel mai mare dintre toate necazurile, și acest necaz va face cunoscut că Iehova este Cel Atotputernic, Cel Prea Înalt.

Al patrulea vai

¹⁴ Bărbații, care în ambițiunea lor s'au străduit să formeze imperii și au și ajuns aceasta, au fost umpluți și mânâți de spiritul lui Satan cu ocazia urmării dorințelor lor egoiste. Acești ambițioși egoiști și cruzi nu s'au dat dela nimic înapoi. Când acești ambițioși au găsit că înșelarea, amăgirea, pășarea, tortura și alte tratamente crude a semenilor lor ar fi folositoare planurilor lor, au recurs în grabă la aceste mijloace criminale, și clerul a fost îndată la îndemână și a colaborat prin aceea că a orbit poporul și a făcut cauză comună cu uriașii comerțului și politicienii necinstiți și astfel le-a ajutat la aducerea la îndeplinire a uneltirilor lor. Iehova Dumnezeu a observat aceste lucruri și asigură că nu le va trece cu vederea. Al patrulea „vai” sau nenorocire este îndreptată împotriva acestor nelegiuiri: „Vai de cel ce dă aproapelui său să bea, vai de tine care-i torni băutura spumoasă și-l amețești, ca să-i vezi goliciunea!” (Habacuc 2:15) Iehova a poruncit fiecărui om cinstit să iubească pe aproapele său ca pe sine însuși. (Matei 19:19; Leviticul 19:18; Romani 13:9, 10) Aceasta însemnează că nimănui nu-i este permis a înșela pe semenii săi, ci fiecare trebuie să fie deschis, liber și cinstit față de seamănuși și trebuie să aibă grije să nu facă pagubă nimănui. Intemeietorii egoiști de imperii n'au dat nici o atenție acestei regule divine. Contrar poruncii lui Dumnezeu, acești ambițioși au tocit simțurile semenilor lor, și, vorbind în mod figurat, i-au adormit prin aceea că i-au îmbătat pentru ași putea aduce mai bine la îndeplinire uneltirile lor înșelătoare. Ei au procedat însă atât de șiret încât oriunde decăteori le părea a fi de folos s'au slujit de mijloace cinstite pentru aducerea la îndeplinire a scopurilor lor; însă înainte de toate pe ei numai aceea i-a interesat să-și ajungă jinta. Drepturile, privilegiile și simțimintele altora nu sunt luate în seamă niciun moment. Această cale rea este ilustrată aici printr'un om care „dă aproapelui său să bea” în scopul de a-l ameți, adică îi dă cu sila să bea o băutura amestecată. Aceasta o face împotriva voinței seamănușului său, și astfel amețiti, oamenii sunt ușor de jefuit.

¹⁵ Un om bun poate oferi în mod cuviincios seamănușului său un pahar de vin bun; însă acești intemeietori de

imperii ambițioși și egoiști poartă în buzunarele lor sticle cu veșin, de aceea zice profetul: „Și amesteci în ea (băutura) veninul tău” (Bernheim, și și Biblia americană). „Tu care-i oferi sticla ta” (după Biblia engleză), ceice bine înțelese nu se face din prietenie, ci în răutate cu gândul de a înșela. Ambițioșii intemeietorii de imperii n'au ezitat niciodată de a face aceasta pentru a căpăta în felul acesta pe popor sub puterea și stăpânirea lor. Ei voesc să imbecile și să amețească pe oameni pentru a-i putea ține în supunere completă, pentru ca stăpânirea brutală a celor egoiști și ambițioși să nu sufere nici o turburare. În decursul războiului mondial stăpânitorii egoiști au săvârșit tocmai această cruzime împotriva bărbaților și femeilor care s'au consacrat să facă voia lui Dumnezeu. Pentru ce se urmează o astfel de cale? „Ca să-i vezi goliciunea”. „pentru ca să se desfășoare la vederea goliciunii lui” (Menge). Aceste fapte nelegiuite și rele se fac împotriva oamenilor fără răutate, și intemeietorii ambițioși de imperii sau împărății, le săvârșesc pentru ași satisface ambițiunile lor mari. Prezentul oferă dovezi izbitoare în acest sens. În Italia ambițiosul Mussolini constrânge pe popor să primească voia sa. E drept că el nu este singurul; însă el este figura care este pusă în frunte și este întrebuițat de alți ambițioși pentru aducerea la îndeplinire a planurilor lor în ceea țară. În Germania este o așa zisă „situațiune excepțională”, și marioneta care face pe conducătorul, șilește pe popor prin porunci și ordonanțe, prin amenințări și alte lucruri asemănătoare să facă voia intemeietorului egoist al imperiului. În împlinirea scopului celor nelegiuiri, credințioșii lui Dumnezeu sunt atacați, și unii dintre ei au fost siliți să se lase conduși în procesiuni pe străzi, acoperiți cu inscripțiuni, pe jumătate goi și înjosiți pentru ca în felul acesta să-i facă josnici și vrednici de disprețuit în ochii privitorilor. Așa au descoperit ambițioșii goliciunea bărbaților și a femeilor pentru ași satisface poftele lor ambițioase și crude. În decursul războiului mondial au fost întrebuițate astfel de metode, și din cauza acestui tratament crud au căzut mulți dintre aceia care au declarat a urma pe Domnul, și au părăsit urmarea lui Christos Isus; alții însă au rămas credințioși și adevărați. Prigoanirea crudă se face acum în diferite țări, cu deosebire în Germania, și aceasta pune acum pe toți aceia, care au încheiat un legământ de a face voia Domnului, la o încercare decizivă.

²⁰ Dictatorii cari au ajuns la putere dela războiul mondial încoace sunt în realitate instrumentele altora care lucrează înapoia culiselor. Acești dictatori caută la îndemnul lui Satan să întoarcă pe toți oamenii dela Dumnezeu și dela împărăția sa. În Italia, Austria și Germania sunt întrebuițate tot felul de mijloace crude pentru a constrânge pe oameni să îndeplinească ordinul sau porunca celor pușini care stăpânesc. Dictatorul proclamat nu este altceva decât un instrument în mâna altora mai puternici a căror scop este de a sili pe oameni să beie băutura tare pe care li-o dau. Aceasta înseamnă că acești intemeietori de imperii și conducători egoiști voiesc să silească pe toți oamenii să primească teoriile și învățăturile lor și să învețe și să urmeze o cale de acțiune pe care li-o arată acești dictatori. Cei ce refuză băutura otrăvitoare care le este oferită, sunt arestați, sunt aruncați în lagăre de concentrațiune, sunt marcați ca surghiunuiți, sunt mânâți pe străzi sub lovitură de biciu cu haine rupte, și sunt făcuți și în alt chip de răs, de batjocură și de disprețuit. Această maltratare a martorilor lui Iehova are de scop să rupă neprihănirea lor față de Dumnezeu. În multe state ale „creștinătății” se încearcă la îndemnul proșinii, care lucrează sub conducerea lui Gog și a lui Satan, a turna cu de-a sila această băutura otrăvitoare simbolică în gura acelor care slujesc pe Iehova Dumnezeu, și aceasta se face pentru a pune capăt neprihănirii copiilor lui Dumnezeu față de el și astfel să-i pângărească înaintea ochilor altora. Însă să știe toți, care iubesc pe Iehova Dumnezeu și se încred cu totul în el, că aceasta nu-i va reuși dușmanului. Dumnezeu dă acum

copiilor săi spre ajutorul și mângâierea lor o cunoștință și înțelegere a profetiilor sale. Prin aceea că credincioșii compară aceste declarațiuni profetice cu faptele perceptibile sunt întăriți în speranță și astfel sunt făcuți destoinici să-și păzească neprihânirea sau integritatea lor față de Dumnezeu. Dușmanul va continua să împingă cupa băuturii tari și a răutății în fața martorilor lui Iehova și astfel să încerce să-i facă necredincioși în serviciul Domnului, și să-i pângărească în ochii lumii. Inșă toate străduințele dușmanului vor fi fără succes, deoarece martorii lui Iehova se află sub scutul mâinii Celui Prea Înalt și au fost însărcinați să vestească mesajul său, și ei vor și împlini lucrul acesta. (Isaia 51:16) „Căci toiașul de cărmuire al răutății nu va rămânea pe moștenirea celor neprihăniți (alte trad.: drepți), pentru ca cei neprihăniți să nu înlindă mâinile spre nelegiuire”. — Psalm 125:3.

²¹ Oamenii de bine numiți „Ionadabi” vor suferi și ei partea lor de prigoniri din partea dușmanului, pentrucă Satan urăște pe toți care servesc pe Iehova. Fiecare care s'a pus pe partea lui Iehova trebuie să continue să-l servească în mod credincios și să se încreadă în el, și cine caută în felul acesta să cunoască și să facă voia lui Dumnezeu, pe acela îl va libera din mâna dușmanului.

²² „Creștinătatea”, și cu deosebire oamenii religioșii, sunt o bandă infamă. Nimeni nu are o încredere adevărată în ei, și aceasta este ceea ce prezis profetul când a rostit cuvintele următoare: „Te vei sătura de rușine în loc de slavă”. „Tu ești plin de rușine (dispreț dela Iehova și dela organizațiunea sa) în loc de mărire”. (după Leeser) „Bea și tu, și-ți arată goliciunea ta! Va ajunge și la tine cupa dreptei Domnului. Și scuiparea ocării asupra mării tale”. — Habacuc 2:16.

²³ Traducerea Leeser redă lucrul mai clar. În loc să fie un obiect al mării sunt un obiect al rușinii. Stăpânitorii și cu deosebire preoții nu sunt acum mândrii de faptele lor din timpul războiului, și când martorii lui Iehova atrag atențiunea asupra perfidiei lor de atunci și a infamiilor lor săvârșite atunci și de atunci încoace, preoții și aliații lor simt o rușine arzătoare pentrucă se văd compromiși; și de aceea se străduiesc să împiedece ca să fie publicat adevărul despre nelegiuirile lor în decursul războiului mondial, necredincioșia lor față de Dumnezeu și legătura lor cu Diavolul. Ei nu găsesc nici o mărire nici în istoria lor trecută și nici în cea prezentă. Ei prigonesc pe martorii lui Iehova pentrucă aceștia vorbesc adevărul dării de seamă divine, și pe acest adevăr nu voiesc să-l asculte.

²⁴ Punctul culminant, când preoțimea și aliații ei vor fi plini până la margine de rușine și dispreț, este încă în viitor, și aceasta se va face prin Christos Isus, pe care l-a reprezentat Nebucadnețar în timp ce Dumnezeu l-a întrebuințat să simbolizeze lucruri în legătură cu aceia care formează acum elementele stăpânitoare ale pământului. Împăratul Asiriei a fost întrebuințat de Domnul la pedepsirea Egiptenilor neleguiți: „Tot așa și împăratul Asiriei (executorul lui Dumnezeu) va lua din Egipt (grupele stăpânitoare vizibile ale lumii) și din Etiopia (prietenii ai acestei lumi, aceștia sunt sprijinitorii apăsătorilor) prinși de războiu și surghiuniți, tineri și bătrâni, goi și desculți, și cu șezutul descoperit, spre rușinea (goliciunea) Egiptului”. — Isaia 20:4.

²⁵ Christos Isus va face pe acești „cocoși” de răs și de rușine. De aceea zice profetul Habacuc (2:16) acestei bande crude: „Bea și tu, și-ți arată goliciunea ta!” Ei vor fi siliți să beie din „cupa dreptei Domnului”, după cum este scris: „Căci așa mi-a vorbit Domnul, Dumnezeu lui Israel: Ia din mâna mea acest potir plin cu vinul mării mele, și dă-l să-l bea toate neamurile la cari te voi trimite. Vor bea, și se vor ameți și vor fi ca niște nebuni, la vederea săbiei, pe care o voi trimite în mijlocul lor!” — Iereemia 25:15, 16.

²⁶ Profetul Habacuc zice: „Bea și tu și arată prepuțul!” (versetul 16, Biblia Paralelă „Și desgolește-ți persoana”, Rotherham) Elementele stăpânitoare ale „creștinătății”, cu deosebire preoțimea, n'au urmat niciodată porunca lui

Dumnezeu, care este dată tuturor aceluia, care au făcut un legământ de a face voia sa, și anume: „Să vă tăiați dar iuima împrejur, și să nu mai înțepeniți gâtul”. (Deuteronomul 10:16) „Tăiați-vă împrejur pentru Domnul, tăiați-vă împrejur inimile”. (Ieremia 4:4) Acești oameni care susțin a fi creștini sunt înșelători și aparțin de fapt celei „Filistenilor, cari sunt netăiați împrejur”. (Iudecătorii 14:3) După dispozițiunile legământului lui Dumnezeu conducătorii „creștinătății” și-au arătat rușinea lor în public și au dovedit că ei nu sunt „sămânța lui Avraam” prin care vor fi binecuvântate toate națiunile; ci sunt fărnici, „bazarzi”, cruzi și răi și trebuie să fie înjosiți. — Ezechiel 31:18; Zaharia 9:6.

²⁷ Acești fărnici, care își găsesc desfătare acum în prigonirea martorilor lui Iehova, vor bea în curând din mânia lui Dumnezeu. „Îți va veni și ție rândul să bei cupa din mâna dreaptă a Domnului”. (Habacuc 2:16. Biblia Miniatur) „Cupa din dreapta Domnului vine acum la tine” (Menge) Profetia scrisă de Ieremia arată că Iehova prin „dreapta” sa, Christos Isus, dă cupa aceluia care o merită; și la timpul rânduit fiecare din grupele stăpânitoare, care au apăsătorit poporul, și cu deosebire pe martorii lui Iehova, va veni la rând. Mai întâiu va trebui să bea clerul și să stea în ochii altora gol și acoperit de rușine. (Apocalips 17:16) Atunci toți adoratorii și sprijinitorii organizațiunii Diavolului vor trebui să beie unul după altul din paharul mării lui Dumnezeu. (Apocalips 14:8—11; Isaia 51:22, 23) Această băătură va cauza dureri grozave de stomac și de cap bandei apăsătorilor poporului; și aproape că le va crăpa capul de durere. „Și va veni rușinea peste slava ta”; scuiatul rușinos în locul slavei tale” (Biblia Züricher); „murdărie rușinoasă să fie peste slava ta” (Röth.) Aceste traduceri diferite aruncă lumină asupra efectului acestei băuturi pe care vor fi siliți să o beie. Ei vor primi o doză dintr-o medicină asemănătoare cu a lor, însă care este cu mult mai rea. Acest vin al mării lui Dumnezeu care este pregătit în paharul mării sale neamestecat (neîndulcit cu zahăr) trebuie băut în Armaghedon, și aceasta-i va face bolnavi de moarte. Acestei societăți, care prigonește acum atât de stăruitor pe martorii lui Iehova, trebuie să i se deie la timpul rânduit băutura care va fi pieirea și sfârșitul ei.

²⁸ „Căci, după cum ați băut paharul mării (alte trad.: căci, întocmai după cum ați băut și voi pe muntele meu cel sfânt), voi cei de pe muntele meu cel sfânt (prin prigonirea servitorilor mei), tot așa, toate neamurile îl vor bea necurmat; vor bea, vor sorbi din el, și voi fi ca și când n'ar fi fost niciodată”. (Obadia 16) „Voi îmbăta pe voievozii și înțelepții lui, pe cărmuitorii (Babilonului; stăpânitorii organizațiunii vizibile a lui Satan), pe căpeteniile și vitejii lui; vor adormi somnul cel de veci, și nu se vor mai trezi, zice Împăratul, al cărui nume este Domnul oștirilor”. — Ieremia 51:57.

²⁹ Dacă ne cugetăm într-una la aceea că Iehova a făcut să fie scrisă această informațiune cu mult timp înainte de aceasta spre folosul rămășiței, atunci putem ști că Domnul dă rămășiței în timpul prezent o înțelegere a acesteia, ca să o înțerească împotriva atacurilor continue din partea agenților pământești ai lui Satan de acuma.

³⁰ Elementele stăpânitoare ale „creștinătății” au săvârșit multele lor violențe de neiertat împotriva clasei împărăției lui Dumnezeu. „Căci silniciile făcute împotriva Libanului vor cădea asupra ta, și pustiirile fiarelor te vor îngrozi, pentru vărsarea sângelui oamenilor și silniciilor făcute în țară (alte trad.: împotriva țării), împotriva cetății și împotriva tuturor locuitorilor ei”. (Habacuc 2:17) Numele „Liban” înseamnă „alb”, și se referă la muntele cu acest nume, și deoarece acesta este o parte a „țării sfinte” a lui Dumnezeu, profetul amintește aici silnicia săvârșită împotriva ei. Nelegiuirea săvârșită împotriva Libanului arată nimicirea nobililor săi arbori pururea verzi. Silnicia aceasta făcută împotriva Libanului se referă la nelegiuirea conducătorilor „creștinătății” care au pus această sticlă cu otravă la gura apropielii lor. Versetul 15. Ei

au făcut lucrul acesta ca să imbele pe martorii lui Iehova, să-i desgolească în ochii altora, și să-i facă de răs și de batjocură pentruca să-și piardă neprihănirea înaintea lui Dumnezeu. Arborii Libanului amintiți în această profecție reprezintă așa dar în primul rând pe martorii lui Iehova, deoarece ei sunt „terebiții ai neprihănirii, un sud al Domnului”. (Isaia 61:3) Impotriva acestor arbori dușmanii au ridicat securi și alte arme de omor și au căutat în mod disperat să nimicească atât lucrarea poporului lui Iehova cât și pe martorii. (Psalm 71:5—7) Lemnul întrebuițat în templul lui Solomon a fost mai cu seamă lemn de cedru care a fost adus de pe muntele Liban. (1 Impărați 5:2—18) Dumnezeu întrebuițează acești cedri de pe Liban pentru a simboliza pe aleșii lui împotriva cărora a aruncat Satan gloanțele sale blestemate.

²¹ Un bumărăng zboara la acela înapoi, care l-a aruncat, și-l nimerește. În acelaș chip, zice profetul Habacuc, silnicia făcută împotriva martorilor lui Iehova (cedrii Libanului) prin prigonitorii lor se va întoarce înapoi și va aduce peire asupra acelor care au aruncat proiectile împotriva celor credincioși. De aceea zice profetul: „Vai de cel ce dă aproapelui său să bea”. Marele comerț, care a fost sprijinitorul principal al organizațiunii vizibile a lui Satan, și-a adus la îndeplinire lucrul său nelegiuit în mod rafinat și iscusit; marele comerț este neted ca o vacă tânără frumoasă, și garda sa puternică de poliștii tocmiți au fost ca taurii și sunt adeseori numiți chiar de oamenii lor „tauri”. Pe toate aceste elemente ale organizațiunii lui Satan le așteaptă o bătaie sdravănă și ziua nenorocirii lor este aproape. „Egiptul este o juncană foarte frumoasă (lumea vizibilă sub stăpânirea marelui comerț)... Nimicitorul vine dela miazănoapte (Christos Isus, preumbrit prin împăratul Nebucadnezar care a venit dela nord; peste ea... Simbriașii lui politicienii profesionali și preoții fățarnici, împreună cu brațul tare al legii și martorii miluiți) deasemenea sunt ca niște viței ingrașați în mijlocul lui. Dar și ei dau dosul, fug toți fără să poată ținea piept. Căci vine peste ei ziua nenorocirii lor, ziua pedepsirii lor! I se aude glasul ca fășiitul unui șarpe (care fuge; după alte trad.)! Căci ei (oștirile lui Iehova) înaintează ca o oștire, și vin cu topoare împotriva lui (împotriva Egiptului modern, adică împotriva „creștinătății”), ca niște tăietori de lemne. Tăiați-i pădurea, zice Domnul, măcar că este fără capăt (alte trad.: căci este de nepătruns; nota marginală a Bibliei Elberfelder)! Căci sunt mai mulți decât lăcustele, și nu-i poți număra! Fiica Egiptului (puterea comercială nelegiuită care stăpânește acum) este acoperită de rușine, și este dată în mâinile poporului dela miazănoapte (adică în mâinile armatei invizibile de sub comanda lui Christos Isus, preumbrit prin cei șase oameni cu unelte de nimicire, sau cu topoare de războiu pentru a doborî pe dușmani). Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Izrael, zice: Iată, voi pedepsi pe Amon din No, pe Faraon și Egiptul, pe dumnezeii și împărații lui, pe Faraon și pe cei ce se încred în el”. — Ieremia 46:20—25.

²² Din cuvintele lui Habacuc întrebuițate în versetul al șaptesprezecelea reiese că Dumnezeu va asmuși atunci fiarele sălbatice asupra „creștinătății”, și aceasta va fi o răspălată a ei și cu deosebire a anumitor oameni dintre mulțimea ei. „Pustiirile fiarelor te vor îngrozi”. „Fiarele câpiale de vor îngrozi” (Luther) „Pustiirea prin fiarele sălbatice te va înspăimânta” (Rotherham). Toate națiunile pământului, cu deosebire „creștinătatea”, au călcat în mod nelegiuit legământul vecinic al lui Dumnezeu, prin aceea că au ucis în mod voit și răutăcios animalele necuvântătoare. (Genesa 9:1—6) Ei au băgat spaimă în animalele pădurii prin aceea că le-au vânat și omorât în mod crud. Fără motiv sau scuză au pustii și slărpiț pe cele mai multe animale ale pădurii și pentru aceasta va trimite Dumnezeu în Armagedon fiarele sălbatice asupra lor pentruca să nimicească pe nimicitorii lor. Acolo se va răfui socoteala.

²³ Dacă această parte a textului se mărginește numai la o aplicațiune literală, atunci „creștinătatea” va fi îngrozită întocmai după cum un om este apucat de groază

când se vede în fața fiarelor sălbatice împotriva cărora este fără scut și de care nu poate scăpa. Profecția din Habacuc 2:8—17 arată că „silnicile făcute împotriva Libanului”, adică împotriva poporului lui Dumnezeu, cuprind atât vărsarea sângelui oamenilor cât și alte forme de violențe împotriva unșilor lui Iehova; și toate acestea s'au făcut cu ocazia încercării de a nimici libertatea, drepturile și privilegiile martorilor lui Iehova și de a împiedeca ca să aducă oamenii șării mărturia lui Christos Isus, a Regelui. Din pricina acestei silnicii va cerceta pe răifăcători dreptatea răsplătitoare a lui Dumnezeu, și aceasta este așa desigur după cum este scris.

Impotriva tuturor

²⁴ Partea ultimă a versetului șaptesprezece sună după Biblia americană și alte traduceri: „Din pricina vărsării sângelui oamenilor și silnicilor făcute împotriva șării, împotriva cetății și împotriva tuturor locuitorilor ei”. „Creștinătatea”, lucrând ca instrumentele și marionetele lui Satan, a săvârșit multe silnicii sau violențe împotriva poporului lui Dumnezeu, cu deosebire în Germania, Austria, Canada și New Jersey precum și în alte locuri; în unele ținuturi ale „creștinătății” nu s'au făcut numai puține silnicii împotriva martorilor lui Iehova sau aproape deloc, și se poate spune că în niciun loc n'au fost expuși toți martorii lui Iehova violențelor. Dacă unii, care dau mărturie pentru numele lui Iehova și au și alte dovezi că sunt unșii Domnului, nu suferă nici silnicie adevărată și nici închisoare, trebuie să se privească aceasta ca dovadă pe lângă aceea că ei nu aparțin organizațiunii Domnului? Pentruca niciunul dintre copiii Domnului să nu fie în indoială și descurajat din pricină că nu au fost de fapt arestați, bătuți, întemnițați și în alt chip brutal maltratați (adică tralați rău cu vorba sau cu fapta) pentrucă au vestit evanghelia împărăției, va fi foarte potrivit de a trata în acest loc întrebarea aceasta.

²⁵ Christos Isus și membrii casei sale regale sunt una. Membrii ei au fost aleși din fume ca popor pentru numele lui Iehova și au fost adunați laolaltă într-o ceată bine unită. (Psalm 50:5; Faptele Apostolilor 15:14) Când Domnul Isus a venit la templu și cei credincioși au fost adunați la el în templu, ei au fost făcuți una. (2 Tesaloniceni 2: 1, 2) Intre membrii clasei templului există unitate în Christos Isus. (Efeseni 4:13—16) Iehova tratează pe membrii casei sale regale cu o unitate, și din pricina violențelor care se fac împotriva unei părți oarecare a casei lui Dumnezeu, a scris apostolul Domnului prin inspirațiune: „Dacă suferă un mădular, toate mădularele suferă împreună cu el; dacă este prețuit (alte trad.: onorat) un mădular, toate mădularele se bucură împreună cu el”. — 1 Corinteni 12:26.

²⁶ E drept că în unele ținuturi ale „creștinătății” martorii lui Iehova au suferit un tratament mai rușinos decât în alte locuri. De asemenea e drept, că în locurile unde au fost mai mult prigonii martorii lui Iehova, unii dintre ei n'au fost prigonii de loc, iar unii au fost prigonii mai mult decât alții. De asemenea este fapt că martorii lui Iehova n'au o reputațiune bună, adică nume bun, în nici o țară a „creștinătății”; dimpotrivă, ei sunt uriiți de toate națiunile, după cum a prezis Isus. „Și veți fi uriiți de toate neamurile pentru numele meu”. (Matei 24:9) Fiecare, care vestește în ziua de astăzi în mod credincios mărturia cu privire la numele și împărăția lui Iehova, este privit cu dispreț de stăpânitorii tuturor națiunilor, și ocările care au fost grămădite pe numele lui Iehova și au fost aduse pe numele lui Christos Isus, au căzut, după cum s'a prezis, și pe urmașii credincioși ai lui Christos. (Romani 15:3) Unii suferă un fel de tratament insultător alții alfel, însă toți suferă din pricina unității lor în Christos și din pricina credincioșiei lor față de Dumnezeu și Christos. Apostolul Pavel citează ceva din această profecție a lui Habacuc în Evrei 10 și întrebuițează cu această ocazie următoarele cuvinte referitoare la credincioșii acestui timp: „Aduceți-vă aminte de zilele dela început, când, după ce

ați fost luminați, ați dus o mare luptă de suferințe: pe de o parte, erați puși ca priveliște în mijlocul ocărilor și necazurilor, și pe de altă, v'ați făcut părtași cu aceia cari aveau aceeași soartă cu voi. În adevăr, ați avut milă de cei din temniță și ați primit cu bucurie răpirea averilor voăstre, ca unui cari știți că aveți în ceruri o avuție mai bună, care dăinuiește. Să nu vă părăsiți dar încrederea voastră, pe care o așteptați o mare răsplătire! Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v'a fost făgăduit". — Evrei 10:32—36.

³⁷ Întrebarea, la care trebuie să răspundă acum fiecare în mod drept, este: Ești tu consacrat și deplin devotat lui Dumnezeu și Christos Isus, și ai tu dovada că ești un copil al lui Dumnezeu, și îplinești tu în mod credincios însărcinarea pe care ți-a dat-o Iehova? Dacă da, atunci suferi fie direct sau indirect. Dacă direct, atunci simți prea bine că acesta este cazul. Dacă însă indirect, atunci suferi din pricina comunității tale cu aceia care din pricina dreptății suferă suferințe corporale mai mari. Cine se află în această situațiune dela acela se cere credincioșia față de Dumnezeu și împărăția sa. Către unii ca aceștia sunt adresate aceste cuvinte ale apostolului: „Cel neprihănit (alte trad.: drept) va trăi prin credință: dar dacă dă înapoi, sufletul meu nu găsește plăcere în el. Noi însă nu suntem din aceia cari dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia cari au credință pentru mântuirea sufletului". — Evrei 10:38, 39.

³⁸ Pe aceste cuvinte din urmă Pavel le citează din profesia lui Habacuc. Așa dar toți martorii lui Iehova să prindă curaj și să steie umăr la umăr ca un om, luptând pentru evanghelia împărăției; deoarece când suferă unul dintre ei suferințele sale sunt socotite tuturor. Ținerea în mod credincios loialtă a poporului lui Dumnezeu și devotamentul lor credincios în serviciul lui Iehova va fi o dovadă pentru dușmani că ei înșiși sunt sortiți pieirii. — Filipeni 1:27, 28.

³⁹ În acest loc al profesiei stă un preludiu sau o introducere la nenorocirea a cincia și se referă la chipul cioplit și la cel ce l-a făcut: „La ce ar putea folosi un chip cioplit, pe care-l cioplește lucrătorul? La ce ar putea folosi un chip turnat, care învață pe oameni minciuni, pentru ca lucrătorul care l-a făcut să-și pună încrederea în el, pe când el făurește numai niște idoli muți?” (Habacuc 2:18) Un chip cioplit este un idol care este pus ca Dumnezeu sau mântuitor contrar și în opunere cu Iehova Dumnezeu și Christosul său, care este Mântuitorul lumii. Cuvântul lui Dumnezeu zice lămurit că un astfel de chip cioplit este un lucru de nimic, adică lucrarea Diavolului, și în timpul cercetării sale va fi nimic. (Ieremia 19:1-15) De aceea se pune întrebarea: „La ce-ar putea folosi un chip cioplit, pe care-l cioplește lucrătorul?” Profesia lui Habacuc pare a arăta aici în mod clar la fiara cu două coarne, adică la imperialismul Anglo-American, ca făuritorul chipului cioplit. (Apocalips 13:11—15) Acest text al Apocalipsului zice: „Și amăgea pe locuitorii pământului prin semne... a zis locuitorilor (stăpânitorilor) pământului să facă o icoană fiarei”. (Vezi „Lumină”, volumul I, pagina 203) Imediat după războiul mondial și după venirea Domnului Isus la templul lui Iehova, sistemul imperial Anglo-American a făcut și a așezat chipul cioplit Liga Națiunilor împreună cu toate filialele sale ca Curtea de Arbitraj din Haga, tractatele de pace și lucruri asemănătoare, care toate promit poporului să-i aducă pace și bună stare și să-l libereze și să lucreze ca liberatorul omenirii; și aceasta identifică pe Liga Națiunilor ca „chipul cioplit”. Preoțimea făcătoare și slujitoare de idoli a „creștinătății” sprijinește pe făcătorul „chipului cioplit” și-l laudă ca întocuire pentru împărăția lui Dumnezeu; întregă societatea „creștinătății” a pus „chipul cioplit” în locul sfânt, unde nu-i permis să steie, și acesta este așa dar uriciunea pustirii, pe care Daniel și Domnul Isus au anunțat-o dinainte. Marcu 13:11.

(Biblia engleză) Aceasta este întrebarea care se pune aici. Din 1922 încoace martorii lui Iehova au pus aceeași întrebare și au arătat dovezile din care fiecare, care dorește cunoaștință, poate vedea că chipul și cel ce l-a făcut nu folosesc la nimic. „Un chip turnat, care învață pe oameni minciuni” sunt alte cuvinte întrebunțate de profet. Cum se poate spune că Liga Națiunilor este un chip turnat? Cuvântul evreesc „massecha” tradus aici cu „topit” înseamnă „turnatul (de metale)” sau „fuziune”. „contopire” de metale și în aceasta este cuprins și înțelesul de „turnare de jertfă” sau un „chef”, adică o alianță sau o ligă (Strong). „Chipul turnat” s'a făcut prin turnarea sau contopirea națiunilor pământului. Despre Statele Unite se spune că ele nu fac parte din Liga Națiunilor; însă, dimpotrivă, dela facerea Ligii ele au trimis delegați la multele conferințe ale Ligii Națiunilor pentru a-i atrage atenția asupra chestiunilor la cari Statele Unite au un mare interes. Președintele Statelor Unite a fost nașul Ligii Națiunilor. Majoritatea funcționarilor de stat, inclusiv senatul Statelor Unite, au votat pentru Liga Națiunilor. Revistele care slujesc ca gură de vorbit grupelor stăpânitoare ale Statelor Unite nu ezită a declara că majoritatea poporului este pentru Liga Națiunilor. Fie că această declarațiune este adevărată sau nu, sigur este că majoritatea dintre elementele stăpânitoare aprobă Liga Națiunilor. La douăzeci și două de conferințe ale Ligii Națiunilor au trimis Statele Unite delegații lor și au dat banii necesari pentru cheltuelile acestor delegațiuni.

⁴¹ Clerul Americii și fiecare prezident al ei au sprijinit din inima Liga Națiunilor chiar dela începutul existenței sale. Că „făcătorii” Ligii își pun încrederea în ea, nu se poate trage la îndoială nicidecât. Principele de Wales a zis de pildă la un ospăț al Ligii Națiunilor: „Voiesc să rog pe oamenii, care nu au încredere în Liga Națiunilor... să se întrebe pe ei înșiși ce altă posibilitate au de a introduce pacea și de a restabili bună starea lumii”. Apărătorii ardenci ai Ligii Națiunilor susțin despre ea: „Ea este singura lumină în lume”.

⁴² Liga Națiunilor este aceea care învață minciuni, după cum declară profetul. Ea este clădită dela început pe minciuni. Ea este o uneltire falsă și mincinoasă, și prin faptul că ea este pusă înaintea ochilor poporului, se continuă minciuna că această uneltire, adică Liga, este salvatoarea lumii. Ea este întocmai ca un deget care arată spre o minciună, și de aceea este un învățător fals deși nu este insufletită. Liga făgăduiește adevărul fundamental că Iehova este Atotputernicul Dumnezeu și Mântuitorul lumii, și își pune credința în uriciunea care stă în locul împărăției lui Dumnezeu. Continuând, profetul zice: „Făurește numai niște idoli muți”. Idolii Ligii Națiunilor sunt argint și aur și lucrări de ale oamenilor. Toate învoeliile acestea național-economice, alianțe, dictaturi, pacte navale și altele sunt idoli muți. Cu privire la ele a scris profetul: „Idolii lor sunt argint și aur, făcuți de mâni omenești. Au gură, dar nu vorbesc, au ochi, dar nu văd... Ca ei sunt cei ce-i fac, toți cei ce se încred în ei, Israele, încrede-te în Domnul! El este ajutorul și scutul lor”. (Psalm 115:4, 5, 8, 9) „Căci toți dumnezeii popoarelor sunt niște idoli, dar Domnul a făcut cerurile”. (Psalm 96:5) Liga Națiunilor este o păpușă, pe care Diavolul o întrebunțează și o face să vorbească după felul vorbitorilor din pantece.

⁴³ Liga Națiunilor nu va aduce niciun folos nemului omeneș și celui ce-a făcut-o. Ceice fac idoli, toți sunt deșertăciune, și cele mai frumoase lucrări ale lor nu slujesc la nimic. Ele însele mărturisesc lucrul acesta: n'au nici vedere, nici pricepere, tocmai ca să rămână de rușine. Cine este acela care să li făcut un Dumnezeu, sau să li turnat un idol, și să nu li tras niciun folos din el? Iată, toți închinătorii lor (clerul și alți aderenți) vor rămânea de rușine, căci înșiși măștrii lor nu sunt decât oameni și nu dumnezei; să se strângă cu toții, să se înfățișeze, și tot vor tremura cu toții și vor fi acoperiți de rușine din partea lui Iehova... Tot din ei (adică din lemn) face și un Dumnezeu caruia i se în-

chină, își face din ei un idol, și îngenunche înaintea lui... Cu ce mai rămâne însă, face un dumnezeu, chipul lui cioplit. Îngenunche înaintea lui, i se închină, îl cheamă, și strigă: Mântuiește-mă, căci tu ești dumnezeul meu!" — Isaia 41:9—11, 15, 17.

"Cei nebuni se închină la acest chip cioplit în loc să se închine lui Dumnezeu și se roagă idolului lor să-l mântuiască. „Ți-am vestit (Eu, Iehova) de mult (din 1918 încoace, când a venit Domnul la templu, până în prezent, în care timp oamenii lumii au încercat să aducă pace și bună stare) aceste lucruri, (și le-am spus (creștinătății) mai înainte ca să se întâmple (scuturarea zilei necazului din pricina celor aleși), ca să nu poți să zici: Idolul meu (Liga Națiunilor) le-a făcut, chipul meu cioplit sau chipul meu turnat le-a poruncit!" — Isaia 18:5.

"Apoi declară Iehova ce va fi rezultatul controverselor, și ce trebuie să facă martorii săi înainte de a veni sfârșitul. „Strângeți-vă (martorii lui Iehova), veniți și apropiați-vă împreună, voi cei scăpați (rămășița) dintre neamuri! N'au nicio pricepere (și nici o cunoștință) cei ce (oamenii creștinătății) își duc lemnul chipului lor cioplit, și chiamă pe un dumnezeu, care nu poate să-l mântuiască. Spuneți-le (voi, martorii mei, rămășița), și aduceți-i încoace (pe națiuni), ca să se sfătuiască unii cu alții! Cine a proorocit aceste lucruri dela început, și le-a vestit de mult? Oare nu eu, Domnul? Nu este alt Dumnezeu decât mine, eu sunt singurul Dumnezeu drept și mântuitor, alt Dumnezeu afară de mine nu este. Întoarceți-vă la mine (nu la nepotincioasa Ligă a Națiunilor), și veți fi mântuiți toți ceice sunteți la marginile pământului! Căci eu sunt Dumnezeu și nu altul. Pe mine însumi mă jur, cuvântul iese din gura mea și nu va fi luat înapoi: orice genunchi se va pleca înaintea mea, și orice limbă va jura pe mine". — Isaia 45:20—23.

"Chipul turnat, adică uriciunea pustiirii, va fi cu totul de ocară, zice profetul: „Scoateți strigăte de război (alte trad.: aliași-vă) cât voiți, popoare, căci tot veți fi zdrobite: luați aminte toți ceice locuiți departe! Pregătiți-vă oricât de luptă, căci tot veți fi zdrobiți. Incingeți-vă de luptă, și veți fi zdrobiți. Faceți la planuri, cât voiți, căci nu se va atinge nimic de ele. Luați la hotărâri câte voiți, căci vor fi fără urmări! Căci Domnul este cu noi". (Isaia 8:9, 10) Liga nu va aduce nimic la îndeplinire și nu va folosi la nimic. Numele lui Iehova trebuie și va fi justificat.

Al cincilea vai

"A sosit timpul pentru proclamarea celui din urmă „vai” și martorii lui Iehova trebuie să anunțe acum națiunile și ce deosebire să înștiințeze pe oamenii binevoitori să caute pe Domnul, și să le arate cum pot găsi locul de scăpare. „Vai de cele zice lemnului: Scoală-te, și unei pietre mute: Trezește-te! Poate ea să dea învățătură? Iată că este împodobită cu aur și argint, dar în ea nu este suflare". (Habacuc 2:19) Nenorocirea cineia se refereste la fiecare națiune care se închină la idoli. Aceste națiuni dau omagiu unui lucru al Diavolului, prin urmare Diavolului însuși, și acest idol este întocmai ca lemnul și nu are niciunul dintre simțurile cu care este înzestrat omul. Stăpânitorii pământești susțin că „chipul cioplit” este salvatorul lor și ei zic idolului: Trezește-te și lucrează ca conducătorul și salvatorul nostru! Iasă lucrul neînsuflețit rămâne mut ca un butuc. Este potrivit ca rămășița să întrebuinteze aici cuvinte, cum a întrebuintat Ilie pentru a batjocori pe adoratorii Diavolului: „Strigați tare, fiindcă este dumnezeu; se gândeste la ceva, sau are treabă, sau este în călătorie, sau poate că doarme, și se va trezi. Ei au strigat tare, și, după obiceiul lor, și-au făcut tăieturi cu săbille și cu sulite, până ce a curs sânge pe ei". — 1 Impărați 18:27, 28.

"Aceasta ilustrează mijloacele nebune și desperate care sunt întrebuintate acum pentru a ridica din adâncul disperării lumea boțnavă și care se prăpădește sub presiune. În timp ce închinătorii la idoli strigă la idoli lor muși, rămășița strigă la Iehova și zice: „Trezește-te,

și scoală-te să-mi faci dreptate! Dumnezeuule și Doamne, apără-mi pricina!" (Psalm 35:23) „Doamne, Dumnezeuul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, scoală-te, ca să pedepsești toate neamurile! N'avea milă de niciunul din acești vânzători nelegiuți". — Psalm 59:5.

"Conducătorii nebuni ai națiunilor eugetă că „piatra mută”, chipul, poate învăța pe națiuni cum să iasă din depresiunea actuală a lumii și cum ar putea să aducă bună starea dorită. Cu disperare strigă unul la altul: „Ea (idolul mut de origine satanică) este singura lumină în această lume întunecată”. Mulți oameni înșelați eugetă că lucrul mut ar putea da învățături, și zic: Trezește-te, și dă învățătură! Dictatori luneiși, giganți de ai comerțului, clerul, politicieni și oameni de o samă cu ei nu vreau să audă alte învățături decât numai cele ale idolului mut, ale Ligii Națiunilor sau ale altor lucruri mute; și pentruca martorii lui Iehova să nu poată învăța pe popor adevărul, și pentru a-i împiedeca în aceasta, stăpânitorii au introdus o censură aspră peste toate, chiar și peste radio, și au instituit birouri pe care le numesc între altele „Ministerul Propagandei”, și caută să-și justifice faptele cu declarația că a venit pe neașteptate o stare excepțională sau niște împrejurări neprevăzute și siguranța statului face necesară o astfel de procedură și cere luarea astorfel de măsuri drastice. Clerul ierarhiei romano-catolice și alți oameni de teapa lui precum și aliații lor politici și comerciali, poate că sunt înșelați și de aceea caută să se convingă pe ei înșiși că siguranța statului face necesară cenzura, ei însă nu pot înșela pe niciunul din aceia care se încred în Iehova Dumnezeu. Atât în întreg teritoriul puterii mondiale a șaptea — adică pretulindeni unde stăpânește imperialismul anglo-american — cât și în alte părți ale lumii se fac în ziua de astăzi străduințe disperate de a nimici libertatea cuvântului și libertatea publicării de adevăruri, deoarece Diavolul mână acum pe toate națiunile împreună ca pe o turmă la războiul Armagedonului și caută să le lină în neștiință despre adevăr, însă pe dictatorii și apăsătorii adevărului îl va ajunge un sfârșit repede. „Toți sunt rușinați și uluiți, toți pleacă plini de ocară, făuritorii idoloilor. Dar Israel (poporul credincios al lui Dumnezeu) va fi mântuit de Domnul, cu o mântuire vecinică. Voi nu veți fi nici rușinați, nici înfrunțați, în veci de veci". — Isaia 45:16, 17.

"Stăpânitorii „creștinătății” își pun increderea lor în aur și argint și în tot ce este reprezentat prin această valoare, pentru a mări vaza „idolului lor mut”; și pentru a face pe idolul lor să apară în ochii oamenilor mai impunător de respect și important, este „împodobit cu aur și argint” (Habacuc 2:19); dar „în el nu este suflare” și nu are spirit și nici o putere. Acest „chip cioplit” are o bancă internațională, cu un american ca președinte, pentru achitarea plăților urgente. Fundațiunea de milioane Rockefeller cu grămada ei mare de aur a clădit un palat grandios ca locuință pentru „idolul mut” și acolo s'a mutat idolul. Alăta servitori sunt de lipsă pentru servirea „idolului cioplit” împodobit cu aur încât aproape șase luni a durat mutarea lucrurilor idolului mut în palat. Capitaliștii națiunilor care exercită putere și control peste tot aurul și argintul, aprobă și adoră lucrul mut, deoarece ei văd în Liga Națiunilor siguranța și scutul lor financiar. Una dintre cele mai puternice dovezi pe lângă aceea că „chipul cioplit”, Liga Națiunilor, este un lucru mort, este depresiunea mondială actuală. Risipa de bani, prin oamenii, care slăpănesc națiunea, nu o scot nicidecum din depresiune. Liga Națiunilor nu poate salva lumea. Ea nu poate da viață, pace, fericire și bună stare. Ea este „idolul geloziei, care stârnește gelozia Domnului”, și sfârșitul Ligii Națiunilor va fi nimicire. (Ezechiel 8:3; Te-fania 3:8) Prin așezarea acestui subterfugiu în locul sfânt, unde nu-i permis să fie, Diavolul are de scop să întoarcă atențiunea, adorațiunea, ascultarea și speranța oamenilor dela Iehova Dumnezeu și astfel să-i ducă la pieire. Acest „idol mut”, Liga Națiunilor, va avea aceeaș soartă ca zeul peste Dagon care a căzut la pământ în prezența chivotului Domnului. — 1 Samuel 5:2—4.

⁵¹ Iehova este învățătorul copiilor săi, și învățătorul lor nu va fi împins niciodată mai mult în colț. (Isaia 54:13; 30:20) Iehova a trimis în anul 1918 pe Fiul său prea iubit, Christos Isus, în templu ca să împlinească hotărârea sa, și a pus pe profetul său, acum pe rămășiță, să proclame: „Domnul însă este în templul lui cel sfânt. Tot pământul să tacă înaintea lui!” (Habacuc 2:20) Orice încercare de a pune Liga Națiunilor, adică uriciunea puștii, în locul sfânt, este o provocare îndrăzneală a lui Iehova. Templul lui Iehova nu poate fi spureat, fiindcă clasa credincioasă a templului și creatura Diavolului și organizațiunea sa nu au nimic de-a face împreună. (2 Corinteni 6:16) Niciunul dintre aceia care înțelege Cuvântul lui Dumnezeu, și-l iubesc și-l servesc, nu poate sprijini Liga Națiunilor, deoarece ea este o oroare sau o uriciune în ochii lui Iehova. „Omul păcatului, fiul pierzării” urmează mai departe calea Diavolului și disprețuiește toate dovezile clare că Dumnezeu este în templul său cel sfânt, și batjocorește vestirea adevărului că Domnul este în templul lui cel sfânt. Acești nebuni se înalță în ochii lor înșiși și sunt potrivnici ai lui Dumnezeu și ai împărăției sale. „Potrivnicul, care se înalță mai pe sus de tot ce se numește Dumnezeu, sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu”. — 2 Tesaloniceni 2:4.

⁵² Prezența lui Iehova în templul său sfânt înseamnă o nenorocire pentru toți închinătorii lui idoli, fie că adoră oameni sau lucruri neînsușite. Oamenii „creștinătății” n-au acum nici o scuză pentru adorarea lucrurilor omezești sau ale Diavolului, pentru că „Domnul este în templul lui cel sfânt, Domnul își are scaunul de domnie în ceruri. Ochii lui privesc, și pleoapele lui cercetează pe fiii oamenilor. Domnul cercă pe cel neprihănit, dar urăște pe cel rău și pe cel ce iubește silnicia. Peste cei răi plouă cărbani, foc și pucioasă: un vânt dogoritor, iată paharul, de care au ei parte”. — Psalm 11:4-6.

⁵³ Din acest motiv sunt Iehova și Christos Isus învățătorii poporului lui Dumnezeu. Idolul mut nu poate învăța. Fulgerele Domnului pornesc din templul său. (Apocalips 11:19) În Armaghedon întreagă creațiunea va și că Iehova este Atotputernicul Dumnezeu, pentru că atunci pământul va fi umplut de slava sa.

⁵⁴ Priviți în ziua de astăzi pe preoștinca fășarnică și ignorantă, care n'are nici o cunoștință și înțelegere a Cuvântului lui Dumnezeu, cum cheamă împreună cu sprijinitorii și aliații ei pe Liga Națiunilor ca să-i salveze. În timp ce zic poporului că acest chip cioplit este singura lumină a lumii. Ei toți vor fi făcuți de rușine. „Cum rămâne ului un hoș când este prins, așa de uluiți vor rămâne cei din casa lui Israel (creștinătatea), ei, împărații lor, căpeteniile lor, preoștii lor și proorocii lor. Ei zic lemnului: Tu ești tatăl meu! Și pietrei: Tu mi-ai dat viața! Căci ei îmi întorc spatelul și nu se uită la mine. Dar când sunt în nenorocire zic: Scoală-te și scapă-ne! Unde sunt dumnezeii tăi, pe cari îi i-ai făcut? Să se scoale ei, dacă pot să te scape în vremea nenorocirii! Căci câte cetăți ai, atâtea dumnezei ai, Iuda!” (Ieremia 2:26-28) De aceea zice Iehova: „Tot pământul să tacă înaintea lui!” Aceste cuvinte arată un timp plin de tumult, strigăte, potop de cuvinte și propagandă printre națiuni. Se spune că Hitler a fost ales și pus în funcțiune și făcut conducător al Germaniei de „puternicii” comerțului și ai religiei pentru că și-a făcut un nume ca lăudăros și cuvântător sau vorbitor în vânt, care poate entuziasma poporul neștiutor și-l poate atrage atențiunea și puternicii așteaptă cu această ocazie să-și poată continua mai departe înapoi caliselor lucrul lor obscur.

⁵⁵ Punctul culminant va fi atins în Armaghedon, de aceea zice acum Iehova: „Fiți liniștiți, și recunoașteți, că eu sunt Dumnezeu, înalt între popoare, înalt pe pământ!” (Psalm 46:10) În ziua de astăzi strigătele și tumultul se înmulțesc și banda lumească face toate încercările posibile de a aduce la tăcere pe martorii lui Iehova: Iehova însă zice acelor care se împotrivesc lui și mesajului său: „Tăcere înaintea Domnului Dumnezeu! Căci

ziua Domnului este aproape, căci Domnul a pregătit jertfa (în Armaghedon), și-a sfințit oaspeții (pe martorii săi care se află acum pe pământ). În ziua jertfei Domnului voi pedepsi pe voievozii și fiii împăratului, și pe toți cei ce poartă haine străine (haine de închinători ai Diavolului). În ziua aceea, voi pedepsi pe toți cei ce sar peste prag (pe cei ce pun mâna cu deasila pe casele și proprietatea poporului prin expirare de ipotecă metodică și alte înșelăciuni), pe cei ce umplu de silnicie și de înșelăciune casa stăpânului lor”. — Tefania 1:7-9.

⁵⁶ Porunca de a tăcea, este dată în tot pământul. Aceasta însă nu privește pe martorii lui Iehova. Deoarece acestora li s'a poruncit formal să aducă poporului mesajul lui Iehova. Numele „pământ” întrebuințat aici înseamnă elementul oficial, care stăpânește peste națiunile pământului, și care nu numai că refuză să asculte adevărul, ci afară de aceasta face străduințe desperate de a împiedeca pe martorii lui Iehova de a publica adevărul. Dar cu toate acestea mărturia pentru numele lui Iehova trebuie dată cu zel și cu energie. Pentru că făcut Iehova pe profetul său să scrie aceste lucruri de mult timp? Și pentru ce permite în mila sa rămășiței sale să primească în această zi de mare apăsare o cunoștință și o înțelegere a acestor lucruri? Următoarele cuvinte inspirate ale profetului dau răspunsul la aceasta: „Pentru că astfel să vă purtați într'un chip vrednic de Domnul, ca să-i fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune, și crescând în cunoștința lui Dumnezeu: întăriți, cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie”. — Coloseni 1:10, 11.

⁵⁷ Lupta continuă, și martorii lui Iehova trebuie să steie neclintii până la sfârșit și să lupte cu răbdare și bucurie. „Bucuria Domnului este tăria voastră”. — Neemia 8:10.

(Urmează)

Intrebări pentru studiu

Alin. 1. Ce pregătiri s'au făcut pentru vestirea marturiei pentru numele și împărăția lui Iehova precum și pentru vestirea „mâniei Dumnezeului nostru”? Cum își va dovedi rămășița credința sa în Dumnezeu și în Regele său și iubirea sa față de ei?

Alin. 2-5. Pe cine reprezintă Habacuc în versetul al doisprezecelea, și cum face el aceasta? Asemănă cu aceasta atitudinea acelor care au avut credință în Dumnezeu. Când și cum a fost zidită cetatea „cu sânge” și a fost întemeiată „cu nelegiuire”?

Alin. 6-8. Explică pentru ce este întrebuințată aici versetul 13) expresiunea „Iehova oștirilor”. Arată cu ajutorul pasajelor din Scriptură cine sunt „popoarele” amintite aici, și de asemenea și aceea, cum „se ostenește pentru foc, și... se trudește degeaba”.

Alin. 9-11. „Cine din noi va putea rămâne lângă un foc mistuitor? Cine din noi va putea să rămână lângă niște flăcări vecinice?” Cine un? Pentru ce? Asemănați mesajul, care este arătat în Isaia 33:14 (și și scopul său), cu cel prezis în Ezechiel 9:4 și 10:2.

Alin. 12-14. Cu privire la Psalmul 2:1-3: a) cum și pentru ce „se întărită neamurile”? b) iau „împărații și domnitorii” atitudinea descrisă aici? și c) „cugetă popoarele lucruri deșerte”? Arată că Isaia 10:31 se împlinește în timpul prezent și explică de unde vin încrederea și tăria marturilor credincioși ai lui Dumnezeu.

Alin. 15-17. Explică, citând texte biblice referitoare la aceasta, cuvintele „cunoștința slavei Domnului” (Versetul 14); b) când și cum va fi umplut pământul de această cunoștință; c) expresiunea simbolică „ca fumul mării de apele carii acopăr”.

Alin. 18-21. Care fapte formează, după cum s'a prezis, motivul îndreptățit pentru nenorocirea proclamată în versetul 15? Pentru ce sunt prigoniți martorii lui Iehova așa de crunt în timpul de acum, și pentru ce

Continuarea urmează pe pag. 3 din buletin